

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
  - Arkisto
  - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Salibandy 4/99

SALIBANDY

Sisältö

[Pääkirjoitus: Kiitos naiset ! Kiitos Mika !](#)
[Sisun ja suuren sydämen MM-kulta](#)
[Muukkosen neljän vuoden työ sai kultaisen päätöksen](#)
[Sankaritarina viidessä näytöksessä](#)
[Suomen 23 kultaista Leijonaa](#)
[Neljä on ylitse muiden A-sarjassa](#)
[B-sarkassa riemun ja jännityksen otteluita](#)
[Tuoko fuusio menestystä ?](#)
[Puolet SSV:n pelaajista heitettiin kylmästi ulos](#)
[Nurmo ja Kovjoki saivat armon](#)
[Kirkkonummella lyötiin hynttyyt yhteen](#)
[Suomi sai 2002 MM-kisat](#)
[Väitellyt Suomen mestari Kai Tenhunen](#)
[Salibandyvammat 4: Ikävät pikkuvammat](#)

Muita juttuja:

Oikeaan aikaan löytyi henkisesti vahva Suomi
Miksi jäit kotiin Venäjä ?
MM-palat
MM-kisojen kuningatar Anna-Maija Keränen
Yksi aikakausi Kovjoen historiassa on ohi

Liigajoukkueet lähes valmiit
Finaalien ratkaisija J-P Lehtonen: "Nyt on aika huilata"
Anne-Marín unelmaviikko: Divarista maailmanmestariksi
Miesmaajoukkue Singaporessa
Suomen vanhin seura Ylhäs 15-vuotias
Gunnereille 10 vuotta täyteen

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
  - Arkisto
  - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Pääkirjoitus

Kiitos naiset ! Kiitos Mika !

Suomi on uusi maailmanmestari ! Kiitokset ja onnittelut joukkueen pelaajille, päävalmentaja Mika Muukkoselle ja koko muulle maajoukkueorganisaatiolle. Salibandya seuraavat tahot antavat mahtavalle teollenne suuren arvon.

Idea naisten maajoukkueen perustamisesta syntyi jyvaskyläläisen hotelli Areenan saunassa vuonna 1991. Tuohon aikaan naisten SM-sarjajoukkueiden valmentajilla oli lauantain turnauspelin tauottua tapana kokoontua saunaan vaihtamaan ajatuksia salibandyä ja elämästä yleensäkin. Esityksen maajoukkueesta liittohallitukselle tekivät allekirjoittanut ja Markku Rantala.

Viisas liittohallitus päätti ennakkoluulottomasti perustaa maailman ensimmäisen naisten maajoukkueen. Idean isät valittiin joukkueen valmentajiksi.

Vuosia ei ole äsken kerrotusta tapahtumasta kulunut kovinkaan monta, mutta salibandy on tuossa ajassa kehittynyt huimasti. Tällä vuosikymmenellä salibandy on kasvanut naisten ja tyttöjen eniten pelaamaksi joukkuepalloilulajiksi Suomessa.

Kansainvälisestikin salibandy viehättää naisia. Borlängen MM-kisoissa mestaruutta tavoitteli peräti 12 maan parhaimmisto. Kultamitalisteiksi vakavasti otettavia kandidaattejakin oli jo neljä; naisten puolta suvereenisti tähän asti hallinnut Ruotsi on saanut haastajikseen Suomen, Norjan ja Sveitsin. Ja uusia haastajia on tulossa mukaan.

Kaikki ei kehity aivan yhtä nopeasti. Tasa-arvo eri lajien ja sukupuolten välillä ei vieläkään ole itsestäänselvyys suomalaisessa liikuntaelämässä. Kauniit puheet ja periaatteet eivät aina konkretisoidu teoiksi. Maailmanmestaruus naisten salibandyssä ei näemmä saa viranhaltijoita toimimaan, kun samaan aikaan toisaalla pelataan miesten jokavuotista jääkiekon maailmanmestaruusturnausta.

Ehkäpä syksyllä viimein joukkue saa kutsut Linnan itsenäisyyspäivän juhliin ?

Tulevan kauden naisten SM-sarjassa pelaa useita maailmanmestareita. Toivottavasti yleisö löytää tiensä otteluihin runsaslukuisemmin.

Risto Kauppinen
SSBL ry:n puheenjohtaja

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
  - Arkisto
  - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Ihanat Leijonat ! Sisun ja suuren sydämen MM-kulta !

Moni sitä toivoi, harva siihen uskoi. Suomi lähti haastajana MM-kisoihin, mutta palasi voittajana kotiin. MM-kisaviikko muodostui lopulta riemuvoitoksi. Eikä vähiten siksi, että maailmanmestarien passissa lukee Suomi Finland.

Suomi tuli, näki ja valloitti Borlängen. Naiset pidättivät oikeuden itselleen tarrata kiinni ensimmäisenä toivottuun ja himoittuun MM-pokaaliin. Kapteeni Susann Simolin sai kunnian kohottaa pokaalin historiallisen maailmanmestaruuden merkiksi. Suomen naisten menestys on ollut ihailtavan nousujohteista. EM -95 pronssi ja MM -97 hopea sai jatkoksi MM-kullan. Suoritus hakee vertaistaan suomalaisen naispalloilun joukosta.

Ruotsi talttui vihdoin

Miten kaikki oikein kävi ? Ne, jotka ovat seuranneet naisten maajoukkueen edesottamuksia tietävät, kuinka kova suoritus maailmanmestaruus oikeastaan on. Tie MM-kultaan on vaatinut paljon tappioita, suuria pettymyksiä ja nöyrymistä. Jos naissalibandyn kärki ei vielä olekaan leveydellä pilattu, niin yksi pätkinä on ollut sitäkin kovempi purtavaksi. Ruotsi on ajanut Suomen kerta kerran jälkeen epätoivon partaalle ja kysymään: Eikö milloinkaan ole meidän vuoro ?

Ruotsi oli ykkössuosikki nytkin. Sen puolesta puhui massojen laki ja kylmät tilastot. Länsinaapurissa on vajaat 21 000 tyttö- ja naispelaajaa Suomen 3500 vastaan. Maiden 16:sta kohtaamisesta ei Suomi ennen MM-turnausta ollut voittanut yhtäkään. Aika ajojen pelit ovat muistuttaneet kissa ja hiiri-leikkiä. Yhtenä päivänä voitto on ollut jo huulilla, mutta seuraavana hetkenä on Ruotsi taas haudannut toiveet suurinumeroisella voitolla.

Pahin aallonpohja koettiin Ahvenanmaan MM-kisojen jälkeen, kolmessa ottelussa Suomi ei saanut maaliakaan vastustajan tehdessä 13 osumaa. Ruotsin varjo tuntui jo peittäneen valon. Mutta joukkue jaksoi uskoa voiton päivän koittavan. MM-kisoissa se tuli ja vei Suomen finaaliin toisen kerran peräkkäin. Ja Ruotsin pronssiotteluun.

Ahvenanmaa muistissa

Suomen valmistautuminen oli tähdätty mestaruuteen. Voiton palo jäi kytemään ainakin niiden 13 pelaajaan mieliin, jotka olivat häviämässä Ruotsille loppuottelussa keväällä -97.

Pääarkkitehtinä MM-kullan takana on ollut nyt pestinsä jättävä päävalmentaja Mika Muukkonen. Länsinaapurin voittaminen MM-kisoissa on ollut Muukkonen suurin haaste maajoukkueessa ja nyt oli hänen viimeinen tilaisuutensa tehdä se. Sitä mukaa kun lunta on tullut tupaan, on Muukkonen käyttänyt yhä enemmän ja enemmän työtunteja sekä luonut yrityksen ja erehdyksen kautta variaatioita kehittääkseen pelitavan, jolla Ruotsi kaadetaan. Apunaan hänellä on ollut laaja videoarkisto Ruotsin otteluista. Muukkonen tunnetaan "videomiehenä".

Keskittyminen Ruotsin pelin avaamiseen on ollut totaalista ilman seurajoukkueen valmennusvastuuta. Savonlinnassa opettajana toimiva Muukkonen on saanut laatia juoniaan syrjässä salibandyn valta-alueilta. Resepti on ollut yksinkertainen. Jos Ruotsi kaatuu, kaatuvat muutkin.

Norja teki palveluksen

Näin tapahtui. Finaalissa Sveitsistä ei ollut kuin säikäyttäjäksi heti ensimmäisessä vaihdossa tekemällään johtomaalilla. Finaaliasetelma oli erikoinen, sillä molempien joukkueiden alitajunnassa jyskytti pienoinen tyytyväisyys. Kummatkin olivat saavuttaneet jo välierässä paljon. Suomi peittosi pelätyimmän vastustajan ja Sveitsi varmisti ensimmäisen arvokisamitalinsa voittamalla Norjan. Suomen nälkä oli suurempi, koska se oli jo kerran hävinnyt MM-finaalin.

Finaalin piti olla Suomen ja Ruotsin heiniä, vaikka Norjan ja Sveitsin päivänkunto tiedettiinkin. Kuvio muuttui kun Norja pölyytti 5-2-luvuin meikäläisiä ja valtasi lohkon ykkössijan. Jälkikäteen voi jopa väittää, että Norjaa on kiittäminen sen antamasta oppitunnista. Se ottelu aukaisi silmät.

Heikon viimeistelyn vaivaama leijonalauma joutui pohtimaan suoritustaan, sai tarvitsemansa herätyksen ja joutui kaivamaan kovimman mahdollisen latauksen "jo" välierään Ruotsia vastaan. Suomi nousi aallonpohjalta aallonharjalle. Latvia-murskajaisten jälkeen oli edessä kutkuttava Suomi-Ruotsi välierä.

Revanssien revanssi

Ottelu, joka oli MM-kisojen ylivoimaisesti paras esitys ja moraalinen loppuottelu. Ottelu, jossa Suomi vihdoinkin ja viimein punnersi voiton Ruotsista. Mitä lienee tapahtunut leijonien syrjäisessä majapaikassa, mutta nyt nähtiin voitontahtoa tihkuva Suomi. Finaalissa Suomi oli niskanpäällä ensimmäisen ja kolmannen erän. Jatkoajalla molemmilla oli paikkansa. Parhaiten Suomen henkinen yliote tuli esiin rangaistuslaukauskilpailun aikana. Suomi oli valmistautunut paremmin kaikkiin eteen tuleviin vaihtoehtoihin. Ruotsi luotti, että viimeistään jatko aika tuo voiton heille. Rangaistuslaukauskilpailun aikana kamppailu siirtyi valmentajien Mika Muukkonen-Peter Persson väliseksi taktiseksi mittelöksi. Muukkonen piti orkesterinsa vireessä, ohjasi juonen kulkua niin kuin oli tällaisen tilanteen varalle suunnitellut, ruotsalaisten romahtaessa yllättävän heikkoihin ja ponnettomiin suorituksiin. Harvoin on välierää juhlistettu moisella intensiteetillä niin kuin Suomi teki.

Ensimmäinen voitto Ruotsista, voitto loppuottelussa Sveitsistä, MM-kulta maailmanmestarin kotikentällä. Kertaheitolla Suomi kuittasi korkojen kanssa kaikki karvaat tappiot ja pettymykset. Se oli revanssien revanssi.

Lajin voitto

Joukkue voittaa, eivät yksilöt. Maajoukkuepelaajat tulevat seuroista, jotka ovat panostaneet naissalibandyyn. Seuralle on kunnia-asia saada pelaajiaan maajoukkueeseen. Maailmanmestaruus on myös kiitos heidän tekemälleen työlle. Ja juniorityölle. Parin vuoden ajan on maajoukkueen valmennus järjestänyt tyttöjen taitotasoleirejä löytääkseen lahjakkuudet.

Tämän haravan kautta kultajoukkueeseen tiensä ovat löytäneet mm. Tanja Pääkkönen ja Anne-Mari Lyhykäinen. Nyt tyttöleiritoiminnan luulisi vakiintuvan säännölliseksi. Myös aika tyttöjen maajoukkueen perustamiseksi tulee ajankohtaisemmaksi.

Kansainvälisesti MM-kisat oli osoitus, että A-sarjassa on tällä hetkellä neljä maata, jotka pystyvät kiitettävän tasaväkisesti kamppailemaan MM-kullasta. Suomi, Sveitsi, Ruotsi ja Norja hävisivät kaikki vähintään yhden ottelun Borlängessä. Loput neljä saavat vielä harjoitella kovaa seuraavat 4-5 vuotta ennenkuin niistä on haastajiksi kärkikvartelle.

Voitonhuumassakin pitää muistaa, että laakereilleen ei kannata jäädä lepäämään, jos mestaruus halutaan uusia. Harjoittelumäärissä ja laadussa on vielä paljon parantamisen varaa.

Maailmanmestaruuden toivoisi jatkossa poikivan lisääntyvää näkyvyyttä tiedotusvälineissä. Naispallolajien joukossa salibandy ei jää harrastajien määrässä jalkoihin, mutta urheilutoimittajien keskuudessa sitä ei mielletä huippu-urheiluksi, mikä jättää uutisoinnissa salibandynaiset vielä lapsipuolen asemaan jääkiekkoon, kori- ja lento- ja pesäpalloon verrattuna. MM-kulta on kuitenkin parasta lääkettä tämänkin taudin parantamiseen.

Markku Huoponen

LAJITIETO

Salibandylehti

Uusin lehti

Arkisto

Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Muukkosen neljän vuoden työ sai kultaisen päätöksen

Mika Muukkonen oli mukana valmennustiimissä jo Sveitsin kisoissa 1995. Silloin Norja tuli välierässä tasoihin loppuminuuteilla ja pudotti Suomen rankkarikisassa pronssipeliin. Tuon jälkeen hänellä on ollut päävalmentajana vapaat kädet juonia Suomi maailmanmestariksi.

Päävalmentajaksi tultuaan Muukkonen on ylittänyt kynnyksiä yhden kerrallaan. Ahvenanmaalla Norja kaadettiin ja Suomi nousi finaaliin. Nyt toteutui unelma Ruotsin voittamisesta ja Suomi on maailmanmestari. Pestin päättyessä on aika katsoa taaksepäin ja pohtia, missä on menty eteenpäin.

- Kehitys on ollut kokonaisvaltaista, Muukkonen sanoo.
- Tärkein yksittäinen tekijä on ollut pelaajien siirtyminen ulkomaille, Mema Pitkänen aikanaan päänavaajana. Kokeneilla pelaajilla on halu kasvanut riittävästi.
- Mestaruudesta huolimatta täytyy muistaa, että teknisesti olemme vielä Ruotsia jäljessä. Siellä ollaan kokonaisuutena kovemmalla tasolla. Taitavia nuoria on onneksi tulossa, Muukkonen kiittää.

Maajoukkuevalmentajan osa

Mika Muukkosen työ on ollut tuloksekasta, mutta raskasta. Pelejä on vähän mutta tavoitteet kovat. SSBL on satsannut naisten maajoukkueeseen yhtä paljon rahaa kuin miesten vastaavaan, harjoitusotteluja on toki ehditty jo kaivata lisää.

- Sanotaan, että työmäärä on suuri suhteessa pelien määrään, Muukkonen myöntää.
  - Olen pyrkinyt olemaan sarjapeleissä läsnä, siellä näkee pelaajien tilanteen.
- Luottamuksen säilyttämiseksi pelaajien on nähtävä, että valmentaja on katsomassa pelejä eikä kotona television ääressä. Uskoisin, että tämä puoli on naisilla vielä miesten joukkuetta tärkeämpi.

- Leirejä on ollut mukavasti, mutta ottelut kasvattavat ja tälle kaudelle olisin halunnut pari lisäpeliä Norjaa tai Sveitsiä vastaan. Ilmeisesti kuitenkin pelit ovat budjetissa pois leireistä ja päinvastoin. Kohtuullisen hyvin asiat kaiken kaikkiaan on hoidettu. Ehkä kuitenkin naiset-miehet -suhteessa kannattaisi suosia hiukan sitä joukkuetta, jolla kulloinkin on kisavuosi, Muukkonen ehdottaa varovasti.

Töitä riittää kaikille

Maajoukkueen johtoryhmään kuuluivat Mikan lisäksi Risto Talonen, John "Pi" Liljelund, Atte Juuti, ja Jouni Ritari sekä hierojat Kati Ollgren ja Mirva Hakala. Päävalmentaja on vuosien mittaan saanut mukaan ryhmän, johon luottaa.

- Pi ja Risto toivat hyviä ideoita. Risto ohjasi puolustusta ja halusin hänet ehdottomasti mukaan hoitamaan alakertaa. Meillä on pitkä yhteinen salibandytausta. Pi taas vastasi maalivahtianalyysistä ja piti kirjaa tapahtumista pelin aikana. Näin päästiin heti erätauolla purkamaan tilanteet. Hän hoiti myös vaihdatuksen ja joukkueenjohtajan tehtävät.
- Atte ja Jokke hoitivat videoinnin ja tekivät koosteet ja muut kelailut. Samalla he kirjasivat omaan pelidiaariinsa kentän tapahtumat. Hierojat tulivat mukaan vasta viimeiselle leirille ja olivat aika lailla pelaajien mukana. Kaikki hoitivat osansa hienosti.
- Erikseen pitää vielä mainita Suomelan Katin rooli. Kati oli Norja-pelin jälkeen kakkosmaalivahdin osassa ja hoiti sen 150-prosenttisesti. Hän loi henkeä joukkueelle ja muun muassa ennen välierää työillä oli jonkinlaiset Åsa Karlssonin murskajaiset jossain

ylisillä. Aivan hillitön tyyppi, Muukkonen kehuu.

Satoja vaparikuvioita

Käytäväpuheissa on vuosien mittaan pohdittu, onko naismaajoukkueen pelitapa ollut liian monimutkainen ja riskialtis. Mika Muukkonen tausta pitkälle koulutettuna valmentajana saa kysymään, onko pelaajille annettu oppi ollut tarpeeksi yksinkertaista. Ovatko pelaajat pystyneet ottamaan vastaan Mikan kuviot ?

- Pelaajat ovat omaksuneet asiat hyvin, Muukkonen kiittää.
- Valmiudet puhua pelaamisesta ovat parantuneet eniten. Se puoli oli joskus aikanaan jopa surkea. Pidän paljon kentällisten palavereja ja pelaajat ovat oppineet toimimaan automaattisesti ryhmässä. Samalla vastuu omasta taktiikasta on kasvanut. Minulla on esimerkiksi varmaan satoja sivuja pelaajien suunnittelemissa vaparikuvioita.
- Vuosien varrella avauspeli on muuttunut yksinkertaisemmaksi ja samalla on painotettu molempien päiden päätyaluepelejä. Oman puolustuspään päätyteli on käyty läpi joka leirillä. Ahvenanmaalla pelattiin jo hyvä finaali, mutta resurssit eivät silloin riittäneet monipuolisempaan peliin. Koko ajan on menty eteenpäin, Muukkonen tietää.

Humanisti kestää kritiikkiä

Naisten maajoukkue sai tässäkin lehdessä osakseen kritiikkiä, kun Ruotsi ei projektin edetessä kaatunut millään. Sen myötä kuului joukkueen sisältä ääniä, joiden mukaan tukea ei tule edes omasta maasta. Samaan aikaan Mika Muukkonen pokerinaama piti eikä kaikkia kortteja lyöty vieläkään pöytään. Pitikö Suomi tosiaan taitojaan piilossa harjoitusmaaotteluissa ?

- Vapaalyönnit ja parhaat ylivoimat pidettiin vielä varastossa. Samoin Pääkkösen Tanjalle oli lyöty esteitä. Tanjan "tähkämäisiä" maalintauskikkoja ei viitsinyt paljastaa vastustajille ennen kisoja.
- Norjaa vastaan kisoissa päätin käyttää joitain juttuja ylivoimassa, kun oltiin tappiolla. Ei silloinkaan vielä kaikkea. - Kauden mittaan esitetty arvostelu ärsytti varsinkin kokeneempia pelaajia. Emme pelanneet huonosti ja niukat tappiot ottivat koville. Humanistina kestäen kyllä kritiikkiä. Sanoinkin omassa porukassa, että kun alla on kymmenen tappiota Ruotsille niin kyllähän palautetta tulee sen mukaan.

Salliva tuomarilinja ei päästänyt Suomea käyttämään erikoistilanteitaan välierässä. Hiukan yllättäen Suomi hallitsikin ottelua erityisesti normaalissa pelissä viidellä viitellä vastaan.

Perustyo seuroissa tekee tulevaisuuden

Muukkonen siirtyy sivuun mestarina. Hän ei tahdo ryhtyä neuvomaan seuraajansa. Hän muistuttaa tyttöleirien merkityksestä ja odottaa nyt erittäin mielenkiintoista asetelmaa Ruotsia vastaan.

- Ruotsi on nyt tienhaarassa. Heillä on laaja pelaajamassa, josta seuraavien kisojen joukkue rakennetaan. Siellä joudutaan nyt valitsemaan, millaiseen pelityyliin pyritään. Välimaaotteluillakin on nyt arvoa toisin kuin ennen. Me teimme paljon kokeiluja eikä tuloksilla ollut aina niin väliä.
- Tyttöleirikierros oli valtavan arvokas asia. Saatiin seuroihin kontaktia, valmentajia oli paljon mukana ja saatiin viestiä harjoittelusta perille. Nyt on aika edelleen laajentaa tyttötyötä ja saada esimerkiksi lopettelevat pelaajat mukaan valmentamaan.

Maailmanmestarivalmentajalla riittää kysyntää. Jo kisojen aikana tuli Borlängeen puheluita, joissa haluttiin puhua ensi kaudesta. Mika Muukkonen aikoo kuitenkin elää ensi kauden pienemmällä paineilla.

- Keräilen voimia ja katson pelejä. Opettajan hommat näillä näkymin jatkuvat täällä Savonlinnassa.
- Teen parille seuralle konsultointihommia, suunnittelen vähän leirejä, kesäohjelmia ja sellaista.

Jää nähtäväksi, kuinka rauhassa mestarivalmentaja saa viettää ensi talven. Huippuvalmentajista on huutava pula ja tarjouksia varmasti riittää vielä kauden mittaan.

Mika Hilska

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
  - Arkisto
  - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Sankaritarina viidessä näytöksessä

Käsikirjoitus ennen kisoja oli: Suomi voittaa alkusarjassa Norjan niukasti ja Tsekin sekä Latvian komeasti. Sveitsi kaatuu välierässä ja finaalissa katsotaan, kuinka käy Ruotsin kanssa. Juoneen tuli pari mutkaa matkaa, mutta improvisointi luontui ja esityksestä tuli nautittavampi kuin alkuperäinen.

1. näytös: Aikataulussa ollaan

Suomi - Tsekki 9-2 (3-0, 3-1, 3-1)

Suunnitelma piti. Anne Averio karkasi alivoimalla viiden minuutin kohdalla ja Suomen ensimmäinen kisamaali oli tehty. Maalit naiseen Arja Joutsenelle ja Anne-Mari Lyhykäiselle. Tsekki otti aikalisän jo yhdeksän minuutin kohdalla ja kahden erän jälkeen oli vuorossa maalivahdin vaihto. Eeva-Maiju Aulin, Riikka Lappi ja Elisa Simonen hurrasivat katsomossa, Anna Vartiainen ja Sofia Sandqvist tulivat kehiin kolmanteen erään.

1. erä: 5.06 1-0 Anne Averio av 7.46 2-0 Arja Joutsen (Mema Pitkänen) 9.07 3-0 Anne-Mari Lyhykäinen

2. erä: 21.19 4-0 Jonna Kettunen (Marilla Puustinen) 24.46 5-0 Jonna Kettunen 28.31 5-1 Alena Slováková (Lucie Cermáková 34.47 6-1 Satu Puustinen (Johanna Turpeinen)

3 erä: 46.43 6-2 Alena Slováková 47.26 7-2 Sari Nurmi (Marilla Puustinen) yv 59.03 8-2 Anna Vartiainen (Sofia Sandqvist) 59.28 9-2 Jonna Kettunen

Jäähyt: Suomi 3 x 2min, Tsekki 3 x 2 min.

Laukaukset: Suomi 9+7+7 = 23, Tsekki 2+2+3 = 7

2. näytös: Karu herätys

Suomi-Norja 2-5 (0-1, 0-1, 2-3)

Valmennusjohdon eväät Norjaa vastaan olivat selvät. Birgitte Lersbryggen ja Linda Kristiansen kuriin, jolloin he turhautuvat. Sitten jauhetaan voitto. Suunnitelma alkoi sortua 8. minuutilla, kun Lersbryggen suojasi hyvin otettuaan pitkän syötön haltuunsa ja sujautti kääntölaukauksen ohi Kati Suomelan.

Sen jälkeen Lersbryggen hymyili ja Suomi turhautui. Suomi jauhoi kuten pitikin päätypelejä ja pudotteli palloja puolustajille. Taisteleva Norja kuitenkin peitti vedon toisensa jälkeen ja Karin Hånsnar maalissa torjui kuin noiduttu.

Toisen erän lopulla kylmäsi taas. Kristiansen heitti kulmasta luukulle ja pallo pomppasi Lise Johansenista sisään. Kolmannen erän avausvaihdossa Kristiansen teki jo 0-3. Norjan neljäs osuma erän puolivälissä symbolisoi koko peliä. Palloa pitävä Lersbryggen otettiin kahdella kiinni, mutta tuloksena oli nappisyöttö takaviistoon Kristiansenille ja taas soi. Satu Puustinen ja Sofia Sandqvist heittivät lohdutusmaalit ja Linda Kristiansen teki välissä illan kolmantensa tyhjiin.

MM-projekti tuntui hyytyvän jo tässä vaiheessa, kun Ruotsi tulisi vastaan jo välierässä. Joukkue oli onneksi toista mieltä. Tuntia pelin jälkeen yllättävän rennon oloinen Mika Muukkonen puhui jo tulevasta välierästä mukavana haasteena. Majapaikassa tilannetta alettiin purkamaan ja valmistautumaan jo Ruotsin kohtaamiseen.

1. erä: 7.52 Birgitte Lersbryggen 0-1

2. erä: 37.52 Lise Johansen (Linda Kristiansen) 0-2

3. erä:40.44 Linda Kristiansen 0-3 52.39 Linda Kristiansen (Birgitte Lersbryggen) 0-4 53.57 Satu Puustinen (Elisa Simonen) 1-4 56.50 Linda Kristiansen (Kari Hänsnar) 1-5 58.11 Sofia Sandqvist (Anna-Maija Keränen) 2-5

Jäähyt: Suomi 2 min Norja 3 x 2 min

Laukaukset: Suomi 7+9+16 = 32, Norja 4+7+7 = 18

Yleisöä: 377

3. näytös: Kosto viattomille

Suomi-Latvia 19-2 (1-1, 7-1, 11-0)

Latvian epäkiitollinen osa oli olla uhrina, kun Suomi purki Norja -pelin turhautumansa. Avauserä oli vielä tyyntä myrskyn edellä. Suomi piti palloa, mutta ajatus ei ollut mukana ja jokainen yritti vuorollaan kuljettaa palloa kepin nokassa läpi puolustuksen. Johanna Turpeinen teki johtomaalin, mutta Latvia tasoitti Riikka Lapin ja Arja Joutsenen istuessa jäähyllä.

Toisessa erässä siirryttiin salibandyyn. Tanja Pääkkönen teki komean maalin pyöräytettyään päädyssä kaksi kärkikikkaa ja Suomi oli vauhdissa. Erätulos 7-1 oli jo suuri, mutta vielä hurjempaa oli tulossa. Kolmas erä Suomelle 11-0 ja Latvia koki historiansa toiseksi suurimman tappion maalein 19-2. Varsinkin vasta kolmanteen erään mukaan tulleet Jonna Kettunen ja Marilla Puustinen sahasivat osuman toisensa perään.

1. erä: 9.33 Johanna Turpeinen (Hanna Palomäki) 1-0 yv 14.50 Natalija Svagere (Iveta Rodze) 1-1 yv

2. erä: 22.47 Tanja Pääkkönen (Arja Joutsen) 2-123.21 Satu Puustinen 3-1 30.13 Arja Joutsen (Mema Pitkänen) 4-1 30.28 Anne-Mari Lyhykäinen (Satu Puustinen) 5-1 30.49 Guntra Stocka (Baiba Jurusa) 5-2 36.53 Anna-Maija Keränen (Elisa Simonen) 6-2 yv 37.08 Susann Simolin (Mema Pitkänen) 7-2 yv 39.40 Anne Averio (Susann Simolin) 8-2

3. erä: 42.23 Susann Simolin (Mema Pitkänen) 9-2 47.01 Anna-Maija Keränen (Anna Vartiainen) 10-2 48.05 Anne-Mari Lyhykäinen (Johanna Turpeinen) 11-2 50.36 Jonna Kettunen (Anne Hakulinen) 12-2 51.03 Johanna Turpeinen (Satu Puustinen) 13-2 51.24 Anna Vartiainen 14-2 52.07 Jonna Kettunen (Marilla Puustinen) 15-2 53.43 Marilla Puustinen (Jonna Kettunen) 16-2 54.20 Jonna Kettunen (Marilla Puustinen) 17-2 56.59 Jonna Kettunen (Mema Pitkänen) 18-2 58.09 Hanna Palomäki (Satu Puustinen) 19-2

Jäähyt: Suomi 2 x 2 min Latvia 3 x 2 min

Laukaukset: Suomi 13+13+14 = 40, Latvia 4+3+5 = 12

Yleisöä: 287

4. näytös: Ihanaa Leijonat Ihanaa

Suomi-Ruotsi 3-2 (1-0, 0-2, 1-0, 0-0), rl-kisa 2-1

Suomi aloitti kahdella viisikolla ja otti pelin täysin haltuunsa. Ruotsalaiset puristivat mailaa ja hukkasivat palloja, Suomella oli jo alkuminuuteilla loistavia tekopaikkoja. Neljän minuutin kohdalla Sofia Sandqvist ohjasi pallon maaliin, mutta erotuomarit hylkäsivät osuman potkuna.

Ajassa 6.21 päästiin pöytäkirjaan asti. Kaaripallo maalille, puolustus haparoi ja Marilla Puustinen siirsi pallon Lena Schjölinin alta verkkoon. Suomen hoidettua Anne-Mari Lyhykäisen jäähyyn pois pallo pyöri taas sinikeltaisten päässä. Jonna Kettunen, Elisa Simonen ja Anne Averio saivat hyvät paikat. Kettunen sai kovan iskun päähänsä ja oli hetken sivussa. Suomalaisittain upea erä.

Toinen erä oli vuorostaan Ruotsin. Suomen tempo putosi ja ote hukkui samalla. Toisessa vaihdossa Jessica Renberg syötti maalin takaa luukulle ja pallo osui Helena Lindbergin mailaan leijaten hitaasti verkkoon yli Anne Hakulisen. Erän puolivälissä napsahti taas. Puolustaja Lena Birath nousi luukulle ja jatkoi Sandra Perssonin nappisyötön maalin kattoon. Molemmat maalit teki Camilla Granelidin viisikko Elisa Simosen kentällistä vastaan.

Kolmas erä oli taas Suomen. Sussi Simolin kiersi Carina Rosellin, mutta ampui ohi. Marilla Puustinen syötti Jonna Kettusen yksin läpi: laukaus yli maalin. Ruotsalaiset alkoivat turhautua ja tehdä taas virheitä. Peli oli erittäin fyysistä. Åsa Karlsson ajeli rumasti Anne-Mari Lyhykäisen, mutta selvisi ilman jäähyä. Jonna Kettunen ja Camilla Granelid polkivat vauhdilla kulmaan: Jonna käveli vaihtoon omin jaloin, Granelid autettiin penkille kainaloista tukien.

Ruotsalaisfanit hiljennettiin lopulta. Sofia Sandqvist väänsi pallon itselleen kulmassa ja syötti maalin takaa Elisa Simoselle: Siirto luukulle ja puolustaja selässäänkin Anna-Maija Keränen jatkoi tasoituksen perille Lena Schjölinin alta. Maali oli samaa sukua

jääkiekkoleijona Marko Tuomaisen osuman kanssa. Taistelumaali oikealla hetkellä ja Ruotsi vapisi jälleen.

Jatkoajalla molemmilla oli paikkansa. Lena Schjölin torjui Sofia Sandqvistin vedon niukasti, Anne Hakulinen briljeerasi Åsa Karlssonin vedon yhden käden kopiksi. Anne-Mari Lyhykäinen sai jäähyn, mutta Arja Joutsen, Anna-Maija Keränen ja Satu Puustinen pitivät palloa melkein koko alivoiman ajan. Ei maaleja ja rankkarikisaan finalistia hakemaan.

Siinä suomalaisten kylmemmät hermot ja ovela maalivahdin vaihto saivat sinikeltaiset tolaltaan. Ruotsin tähtien yritykset olivat suorastaan huonoja. Kolmen kierroksen jälkeen Kati Suomela kävi ottamassa neljännen vedon ja sekoitti vastustajan pasmat. Viides ruotsalaislaukoja Lena Birath ampuu normaalisti aina, mutta Kati Suomelan pitkä vastaantulo sai hänet sotkemaan suunnitelmansa ja harhautusyritys luukulle palannutta Anne Hakulista vastaan epäonnistui.

Rangaistuslaukaukset: Sofia Sandqvist S: harhautus sivulle, pallo ohi maalin - Åsa Karlsson R: Sijoitus melkein metrin leveäksi - Satu Puustinen S Mukinkorkuinen sijoitus vasemmalle ja maali - Carina Rosell R: Surkea yritys karkasi vasemmalta ohi - Marilla Puustinen S: Hidas tuonti, käänkö kämmenelle, Schjölin torjui - Johanna Ekeröth R: Kova sijoitus vasemmalle ja maali - Eeva-Maiju Aulin S: Laukaus päin maalivahtia - Hermine Dahlerus R: Yritti pitkään seisaallaan olleen Kati Suomelan längistä, jotka Suoppi laittoi kiinni - Anna-Maija Keränen S: Kylmä käänkö kämmenelle ja nosto sisään - Lena Birath R: Lähtö kiertämään Anne Hakulista ja nosto tolpan kautta ulos.

1. erä: 6.21 Marilla Puustinen 1-0

2. erä: 21.26 Helena Lindberg (Jessica Renberg) 1-1 31.59 Lena Birath (Sandra Persson) 1-2

3. erä: 58.35 Anna-Maija Keränen (Elisa Simonen) 2-2

Jatkoaika: Maaliton

Rangaistuslaukauskisa: Suomi 2 maalia, Ruotsi 1

Jäähyt: Suomi 2 x 2 min Ruotsi -

Laukaukset: Suomi 8+4+6+1 = 19, Ruotsi 4+5+5+5 = 19

Yleisöä: 1738

5. näytös: Valtaistuini odottaa

Suomi-Sveitsi 3-1 (0-1, 2-0, 1-0)

Suomi lähti finaaliin suosikkina. Kahdella kentällä pelanneella Sveitsillä oli alla lyhyempi palautuminen ja Suomi polkisi ennemmin tai myöhemmin karkuun - kunhan väliräriemu vain olisi unohdettu.

Alku oli pahin mahdollinen. Avausvaihdossa Regula Kindhauser heitti kaaripallon ja Martina Birchmeier ohjasi ilmasta 0-1. Jatkossa Suomi hallitsi, muttei saanut aikaan todella pahoja paikkoja. Sveitsi tyytyi passailemaan ja pääsi nousemaan lähinnä silloin, kun Suomi oli vaihtamassa lennosta.

Toinen erä oli Suomen myllytystä, mistä kertovat myös laukaukset 15-4. Sveitsin maalissa Laura Tomatis torjui vetoja solkenaan ja viidennellä minuutilla Jonna Kettusen pommi kilahti ylärimasta alas, muttei maaliin. Tasoitus tuli sitten räkämaalina, kun Anne Averio syötti maalin takaa, Mema Pitkänen osui puolittain ja Beatrice Trachsel potkaisi pallon pohkeellaan omiin. Jatkuva paine toi viisi minuuttia myöhemmin voittomaalin Suomen pelatessa siirretyn jäähyn aikana kuudella viittä vastaan. Vetopaikka rakennettiin systemaattisesti Anne-Mari Lyhykäiselle, joka laukoi, maalivahti torjui vielä Anna-Maija Keränen vedon, mutta Eeva-Maiju Aulin siirsi jo paluupallon verkkoon.

Kolmannen erän Suomi pelasi yllättävän passiivisesti ja Sveitsi sai väsyneenäkin otetta. Omissa ei kuitenkaan kolissut vaan erän ainoan maalin teki Suomi. Sussi Simolin veti mukaansa kaksi sveitsiläistä ja vapautti Anne Averion: Pallo etuyläkulmaan ja homma alkoi olla paketissa. Sveitsin kiri hyytyi lopulta ajassa 58.21 tulleeeseen jäähyyn ja Suomi piti palloa kylmästi loppuun asti.

1. erä: 0.27 Martina Birchmeier (Regula Kindhauser) 0-1

2. erä: 33.19 Mema Pitkänen (Anne Averio) 1-1 38.12 Eeva-Maiju Aulin 2-1

3. erä: 52.36 Anne Averio (Susann Simolin) 3-1

Jäähyt: Suomi -- Sveitsi 2 x 2 min

Yleisöä: 2334 (uusi naisten ottelun ME-yleisö)

Mika Hilska

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
  - Arkisto
  - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Suomen 23 kultaista Leijonaa

Maalivahdit

30 Anne Hakulinen (0+1): Jälleen kerran eleettömän varma esitys kruunattuna komeilla kopeilla. Loistava paineensieto, pelien tärkeys ei tuonut 18-vuotiaan otteisiin pienintäkään epävarmuutta. Kisojen paras maalivahti, vaikka ei all starsiin huolitukseen.

25 Kati Suomela (0+0): Pelasi kokonaan Norja-ottelun, jossa epäkiitollinen tehtävä huippuvireistä parivaljakkoa Lersbryggen - Kristiansen vastaan. Kävi Ruotsi-pelissä torjumassa Hermine Dahléruksen rankkarin ja sotkemassa ruotsalaisten pasmoja. Yksi titteli lisää pitkään meriittilistaan. "Suoppi" oli mukana jo maajoukkueen ensimmäisellä leirillä 1991.

Puolustajat

2 Ira Eskelinen (0+0): Ira kaipasi jo SM-sarjaan kovaa rehtiä kontaktipeliä. Täällä se sallittiin ja Eskelinen oli töniksessä kuin kotonaan. Liikkui laajalla säteellä ja ehti joka tilanteeseen. Laukaus ei vielä lähtenyt nopeissa paikoissa.

4 Pirjo Haukkamaa (0+0): Viime kisojen all stars-pakki vähintään yhtä kovassa iskussa. Liikkuvuus ja kovuus arvossaan näissä kisoissa. Tärkeä pakkipari Eskelisen kanssa. Laukaus vielä lähtemään suoraan syötöstä niin jo alkaa verkot heilumaan.

5 Anne-Mari Lyhykäinen (3+0): Sensaatiopuolustaja. Suoraan divisioonasta maailmanmestariksi. Aloitti toisen Anne-Marin (Raassina) parina, mutta sai jatkossa luottoa Eeva-Maiju Aulinin rinnalla. Huilasi Norjaa vastaan, sen jälkeen joka pelissä avauksessa erikoistilanteita myöten. Pientä riskiä ja jäähyherkkyyttä, rohkea aktiivinen pelitapa. Muistaa laukoa ja maalejakin tuli. Ansaitisi palkintotontin Tuupovaaran rinteestä.

9 Eeva-Maiju Aulin (1+0): Maalinteon osaava pelaaja, joka viime vuosina uhrautunut lähinnä varmistamaan muiden nousuja. Nyt näytti viimeistelytaitonsa mestaruusmaalin tekijänä. Ruotsissa varmistunut entisestään. Vähäeleisen virheetön esitys puolustuspelissä.

14 Arja Joutsen (2+1): Nouseva puolustaja Nurmen viisikossa. Lähtee itsevarmasti pyörähtämään vastustajien välistä. Sallivassa tuomarilinjassa vastustaja pääsi horjuttamaan ja tuloksena pari hiuksia nostattavaa tilannetta, mutta ehti nopeudellaan paikkaamaan. Valtava kansainvälisten pelien kokemus näkyy rentoutena.

17 Riikka Lappi (0+0): Peruspakki jo kolmansissa kisoissaan. Norjaa ja Latviaa vastaan avauksessa, sen jälkeen alivoimaspesialistina. Täytti paikkansa hotkyilemättä.

18 Anne-Mari Raassina (0+0): Hakemassa maajoukkuekokemusta. Alkupeleissä varma esitys, jatko - otteluissa ei peliaikaa. Tulevaisuuden pelaaja.

16 Susann Simolin (2+2): Kapteenina ensimmäinen muttei viimeinen suomalainen, joka sai käsiinsä salibandyn MM-pokaalin. Aktiivinen ote hyökkäyspelissä. Vahva nousu ja nappisyöttö Averiolle niittimaalissa Sveitsiä vastaan. Huolellisemmalla laukomisella olisi viimeistellyt monta maalia.

Hyökkääjät

7 Sari Nurmi (1+0): Loisteliaan ketjun varmistava hyökkääjä, mahdollisesti muiden ylöslähdöt. Tärkeä rooli Eskelisen ja Haukkamaan nousujen paikkaajana. Ensimmäinen maaottelumaali Tsekiä vastaan. Yllättävää.

10 Anna-Maija Keränen (3+1): Kisojen kuningatar. Viime hetken tasoitus Ruotsia vastaan. Ratkaiseva rankkari. Laukaus, jonka paluupallosta Aulin teki mestaruusmaalin. Saanut Ruotsissa lisää kovuutta ja terävyyttä. Joka pelissä taisteleva ja keskittynyt esitys. Johtopelaaja ja esimerkki. Oli mukana jo vuonna 1991 yhdessä Suomelan ensimmäisellä maajoukkueleirillä.

11 Anna Vartiainen (2+1): Kokemusta hakemassa. Alkusarjan otteluissa kolmanteen erään mukaan ja tulosta tuli. Palkittiin Norja-pelissä palkittiin Suomen parhaana. Tekninen, urheilullinen, laukova. Tätä vauhtia loistava tulevaisuus tiedossa.

15 Elisa Simonen (0+3): Säästeltiin vielä tsekkejä vastaan. Viime kisojen lupaavasta tulokkaasta runkopelaajaksi. Ohitti teknikallaan vastustajia, mutta viimeistely vielä epätarkkaa. Nappisyöttö Ruotsi-pelin tasoitusmaaliin. Jalkapallo on viemässä Elisan. Sääli jos näin tapahtuu.

20 Johanna Turpeinen (2+2): Tehoja syntyi Latviaa vastaan. Loppua kohden alivoimapelaaja ja väsyneiden paikkaaja. Jaksaa polkea molempiin suuntiin. Tärkeä myös kentän ulkopuolella hengenluojana. Puuhelminauhat koko joukkueelle syntyivät junamatkalla Helsinkiin.

21 Sofia Sandqvist (1+1): Kehittynyt paljon Suomesta lähdettyään. Tarpominen muuttunut teräväksi liikkeeksi. Taistelija ja päätytilanteiden vääntäjä. Kovuutta enemmän kuin senttejä. Polkee itsensä hämärän rajamaille.

22 Marilla Puustinen (2+4): Tärkeä avausmaali Ruotsia vastaan ja rankkari todella vähällä upota. Ketjun pelintekijä, omimmillaan päätyleissä. Alivoimassa hyvää pallon pittoa ja ottaa vastaan iskuja maalinedustilanteissa.

23 Satu Puustinen (3+3): Arvokas monipuolinen pelaaja. Ylivoimassa jakajana, alivoimassa, keskellä, laidassa. Ei vielä tarvittu maalissa. Jatkopeleissä epäsäännöllisiä vaihtoja. Kylmänviileä avausmaali Lena Schjölinin taakse rankkarikisassa.

24 Tanja Pääkkönen (1+0): Seuraavan sukupolven pelaajan prototyyppi. Fyysinen, tekninen, taisteleva. Tulee kaksinkamppailuista pallon kanssa. Terävä laukaus. Oppimassa kikkoja, joita muut suomalaisnaiset eivät vielä edes yritä. Tähtämäinen veivimaali muistetaan pitkään.

27 Anne Averio (3+1): Pitkän linjan sarjajyrän nappipeli MM-finaalissa. Pohjusti tärkeän tasoituksen viemällä pallon Regula Kindhauserilta päädyssä. Vuoreнварma viimeistely 3-1 -niittimaalissa. Konkarikaartiin lukeutuvan Averion nopeus on liikaa vielä monelle nuoremmalle. Aiheutti vastustajille arviointivirheitä joka ottelussa.

29 Hanna Palomäki (2+1): Asennepelaaja, joka siivitti Suomea vauhtiin Tsekiä ja Latviaa vastaan. Valtteina nopeus, kovuus ja taistelu. Jatko-otteluissa kannustusosastossa. Urheilija.

63 Merja Pitkänen (1+5): Vielä tärkeämpi kuin tehotilasto näyttää. Lukee muiden liikkeet ja antaa heille liikkumavaraa sijoittumalla oikein. Usein alhaalla varmistamassa Joutsenen noustua. Hyvä pudotus taakse Lyhykäiselle Aulinin mestaruusmaalia pohjustettaessa.

66 Jonna Kettunen (7+1): Nopea, yllättävä, kaksinkamppailujen voittaja. Kulmarymistelyjen jälkeen Kettunen loikkii taakseen katselematta vaihtoon, kun vastustajaa virvoitellaan. Pakottaa usein vastustajan rikkomaan ja ottamaan jäähyjä. Vielä tarkemmalla viimeistelyllä maalimäärä olisi tuplaantunut.

Päävalmentaja Mika Muukkonen

Valmentajat John Liljelund ja Risto Talonen

Huolto Mirva Hakala, Atte Juuti, Kati Ollgren, Jouni Ritari

Mika Hilska

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
  - Arkisto
  - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Neljä on ylitse muiden A-sarjassa

MM-kisoissa ollaan menty kärjen osalta harppaus eteenpäin. Suomi, Ruotsi Norja ja Sveitsi pystyvät jo tasaisiin ja tiukkoihin väentöihin, mutta jälkijoukko ei tahdo pysyä mukana. A-sarjan huonompi puolisko saa tehdä vielä rutkasti töitä pystyäkseen laittamaan kärkikvartetin tiukalle. Tsekki, Latvia ja Saksa kävivät oman sarjansa sijoista 5.-7. Surkeimman esityksen teki Venäjä, joka ilmoitti päivää ennen turnauksen alkua jäävänsä pois kisoista.

Suomi ansaitsi voittonsa. Joukkue oli kovin, tasaisin, parhaiten johdettu, henkisesti vahvin ja riittävän taitava. Norja-ottelun maalintekotilanteita lukuun ottamatta Suomi voitti suurimman osan kaksinkamppailuista. Varsinkin Anne Averio, Sofia Sandqvist, Tanja Pääkkönen, Ira Eskelinen ja Pirjo Haukkamaa väänsivät pallon yhä uudelleen ratkaisevista laitatilanteista Suomelle.

Suomi nousi kahdesta kuilusta. Ruotsin voittaminen välierässä oli kynnyks, joka ylitettiin oikealla hetkellä. Siinä ottelussa joukkue tuli lisäksi tasoihin viime hetkillä painostettuaan herkeämättä. Muinaishistorian suomalainen palloilujoukkue olisi ehtinyt romahtaa henkisesti jo kaksi kertaa.

Taito ei vielä kukaan ole Suomen joukkuetta leimaava ominaisuus numero 1. Sitä oli kuitenkin riittävästi mestaruuteen asti. Suomi teki oikeilla hetkillä enemmän maaleja kuin vastustajat.

Tasaisuus ja tarkka valmistautuminen

Suomella riitti pelaajia neljään MM-tason kentälliseen. Tämä toi tasaisen turnauskestävyyden ja piti Suomen pelitason korkealla vielä, kun Norja ja Sveitsi jo katkesivat. Valmennusjohto peluutti pelaajia oikein, jolloin syke ja tuntuma säilyivät, mutta ketään ei ajettu liian loppuun.

Valmentajat johtivat joukkuetta ja pelaajat itseään paremmin kuin muut. Suomi pelasi selkeästi ja pelitapa oli aiempaa riskittömämpi. Suomi näytti valmistautuneen turnaukseen muita huolellisemmin tuntien vastustajat ja itsensä.

Sveitsille vihdoinkin mitali

Sveitsi sai Borlängestä ensimmäisen arvokisamitalinsa. Niinpä hopeaa osattiinkin alkumasennuksen jälkeen juhlia. Sveitsin peli on systemaattista, mutta kovin yksipuolista. Joukkue puolustaa hyvin, kun taas hyökkäysteho on todella heikko. Hyökkäyksessäkin laukaisuteho on ollut lähinnä Regula Kindhauserin varassa. Puolustajana pelaavalle Kindhauserille on haettu systemaattisesti laukaisupaikkaa kaikissa erikoistilanteissa, jolloin hänet on turhan helppo ottaa kiinni.

Nyt hän ilmoitti lopettavansa kansainvälisen uransa, joten alppimaassa on keksittävä uusia maalintekijöitä. Tehoja söi entisestään taitavan sentterin Margot Ulmerin puuttuminen.

Loppuottelussa Sveitsi kaatui myös kapeuteensa. Jatko-ottelut kahdella viisikolla pelannut Sveitsi ei pystynyt tappioasemassa luomaan riittävää painetta vastustajan päytyyn.

Borlängestä tuli Ruotsin Waterloo

Ruotsalaisten nöyryytys on melkoinen. Joukkue, joka ennen tätä kevättä ei ollut hävinnyt koskaan, sijoittui kolmanneksi. Kolmanneksi ! On varmaa, että Ruotsissa alkaa tehokuuri valta-aseman takaisinsaamiseksi.

Tähdet pettivät. Åsa Karlsson, Hermine Dahlérus ja Carina Rosell eivät saaneet Suomea vastaan aikaan mitään ja hiljaista oli muissakin peleissä. Kruunuksi trio esitti surkeat yritykset rangaistuslaukauskisassa. Liekö Högdalenin seurajoukkueen ympärillä käyty kohu vienyt terän ? Suurista nimistä vain "Myggan" Lindberg pelasi hyvän turnauksen.

Ikäkysymys. Ruotsi on tahkonnut vuosia samoilla ratkaisupelaajilla. Åsa Karlsson ja kumppanit ovatkin ratkaisseet pelejä aina ja aina uudelleen. Näissä kisoissa joukkueen paras oli 1980 syntynyt Sanna Tuominen. Onkin jo kysely, lykättiinkö sukupolvenvaihdosta liian pitkään.

Missä rightit ? Ruotsin joukkueessa ei ollut ensimmäistäkään oikea käsi alhaalla pelaavaa. Spekulaatioissakaan ei ollut heittää kuin kaksi mahdollista tarjokasta ja heistäkin toinen on loukkaantunut. Myös peluutus horjui. Valmentaja Peter Persson muutteli kokoonpanoja koko ajan ja ykkösmolari Lena Schjölin pelasi turnauksessa ensimmäisen ottelunsa vasta välierässä. Ei ihme, että peli ei ollut yhtenäistä. Ruotsi pelasi maalin johdossakin avoimesti eikä varmistanut voittoa välierässä.

- Uskoin Lena Schjölinin pystyvän aloittaman turnauksen näin ja mielestäni hän pelasikin hyvin. Taktisesti meidän oli pakko yrittää pitää peli hyökkäysalueella. Joka kerta kun peruuttelimme, Suomi loi liian helposti paineen meidän päähämme, Persson perusteli taktiikkaansa.

Valmistautuminen. Ruotsi ei etukäteen juuri tutkinut, kuinka tulevat vastustajat pelaavat. Suomella taas oli kasoittain videonauhaa Ruotsin, Norjan ja Sveitsin peleistä ja ydinkohdat esitettiin pelaajille sekä videolla että monisteena. Ruotsalaista ylimielisyyttä vai huolimattomuutta ?

Norja juoksi seinään

Norja voitti keväällä Ruotsin ja aloitti MM-urakankin vakuuttavasti. Menestysresepti näytti löytyneen: Ykkösketju hakkaa maaleja ja muut puolustavat. Tämä tepsii täysin muun muassa Suomeen. Ketju Linda Kristiansen - Lise Johansen - Birgitte Lersbryggen teki alkusarjan kolmessa ottelussa 31 tehopistettä, semifinaalissa ja pronssiottelussa ei yhtään. Norja hävisi semifinaalin Sveitsille 0-4 ja pronssipelissäkin ainoan maalin teki Gine Moe. Superketju pelasi tärkeimmät pelit umpisurkeasti. Tämä lienee sitä turnauskestävyyden pettämistä.

Norjan naismaajoukkueella riittää muutenkin ongelmia. Maalitykki Linda Kristiansen lyttäsi jo ennen kisoja Norjan naissalibandyn. Hän toteaa, että katastrofaalinen hallitilanne, kapea taso ja pelaajien korkea keski-ikä vievät pelaamisesta ilon. Kristiansen uhkaa joko lopettaa tai siirtyä Ruotsin sarjoihin.

Norjan valmentaja Frank Nordseth myönsi Norjan olevan yhden ketjun joukkue, mutta totesi, ettei vaihtoehtoja juuri ollut. Hänen sopimuksensa loppuu tähän kevääseen. - Katsotaan jatkoa syksyllä, ensin pitää ainakin puhua joukkueen kanssa, Nordseth sanoi.

Tsekki väliryhmän yksinäinen

Neljän parhaan jälkeen naisten salibandynsa tulee pitkä väli ja sitten Tsekki, joka hävisi Suomelle 2-9 ja Norjalle 1-7. Maa on tällä hetkellä sopivaa vastustajaa vaille, sillä huonommat maat eivät puolestaan ole vielä Tsekin tasolla. Viime kisoissa tasaveroinen vastustaja oli Venäjä, jonka pelaajia ei tällä kertaa tuotu kisoihin saakka. Tsekin joukkueessa on paljon lupaavan oloisia pelaajia, mutta kukaan ei vielä pysty monen osa-alueen hyvään peliin. Alená Slovaková väläytteli Suomea vastaan tehden maansa molemmat osumat. Tatran Stresovicen taitava sentteri Klara Lazanková ei ollut tällä kertaa kisoissa lainkaan.

Saksa kävi puolustamassa

Saksa ei ole vielä mikään suuri maa salibandynsa, mutta maajoukkue oli jo selvästi edelliskisoja parempi. Kehityspotentiaali ei kuitenkaan nykyisellä pohjalla ole kovin

vahva. Saksassa on 25 seuraa, joissa noin 450 pelaajaa. Täällä Saksa pelasi totaalisen puolustavaa salibandya ja varsinkin 60 minuuttia kestänyt sumputus Ruotsia vastaan oli yksipuolista nähtävää. Siinä luvuin 1-10 hävinneet saksalaiset sentään tekivät historiansa ensimmäisen maalin Ruotsin verkkoon. Se tuli ajassa 59.30 alivoimalla. Saksan peli perustuu lähinnä maalivahtien Iris Jasperin ja Antje Langlotzin torjuntoihin. Sijoitusottelussa Tsekiä vastaan Saksa esitti toki myös hyökkäyspeliä ja hävisi Tsekille 4-8 johdettuaan alussa 2-0.

Latvia satsaa miehiin

Latviassa naissalibandy polkee tällä hetkellä paikallaan. Pelaajamäärä on pieni ja viime vuosina lähes samat pelaajat ovat kiertäneet maailmaa. Seurajoukkue Roja ja Latvian maajoukkue ovat olleet lähes yksi yhteen ja ne pelasivat pitkään jopa samoilla pelipaidoilla.

Nyt mukana oli jo kahdeksan pelaajaa muistakin joukkueista. Latvian suunnalta kuului ääniä, jonka mukaan naisten joukkue on unohdettu ja suurin mielenkiinto ja vähät rahat kohdistuvat miesten maajoukkueeseen.

Pelillisesti Latvia on kehittynyt vähitellen, mutta parhaiden tasolle on vielä valovuosi. Lähinnä Iveta Rodze ja Natalija Svagere sekä Guntra Stocka pystyvät pelaamaan palloa kontrolloidusti. Eva Fricberga kirmaa laidallaan kuin gaselli, mutta taito ei vielä riitä viimeistelemään maaleja.

Mika Hilska

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
  - Arkisto
  - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

B-sarja todisti tarpeellisuutensa Riemun ja jännityksen otteluita

MM-kisojen B-sarja pelattiin ensimmäistä kertaa ja ratkaisu osoittautui täysosumaksi. Ei enää hyödyttömiä murskausotteluita valtamaita vastaan. Jos vauhti vielä ei ollutkaan huima, niin jännitystä löytyi sitäkin enemmän.

Kymmenestä ottelusta viisi päättyi maalin erolla, kolme tasan ja vain kerran maaliero venyi viiden osuman mittaiseksi. Joukkueiden motivaatio on taattu ja samalla noviisit saivat mallia seuratessaan samassa hallissa pelatun A-sarjan pelejä.

Itävalta: Tätienergialla A-ryhmään

Itävalta ei tuo A-sarjaan ainakaan tulevaisuuden lupauksia vaan B-sarjan voitti tällä kertaa melkoisen kokenut ryhmä. Touhua kuvasti hyvin pistepörssin kakkonen, 40-vuotias "Super-Jutta" Habermann, joka tikutti suoraviivaisesti laitaa ylös ja heitti sitten palloja maalille. Itävalta pelasi voimakasta peruspeliä ja runnoi voimalla ratkaisevat osumat. Itävallan selvästi taitavin pelaaja oli Ruotsin Sundsvallissa pelaava Elisabeth Privschek.

Australia: Joko vaihdetaan paitoja ?

MM-tason ensikertalainen haki vauhtia valmistautumalla turnaukseen Suomessa. Kengururyhmä olikin B-sarjan yllättäjä sijoittumalla toiseksi. Australia teki historiaa voittamalla ensimmäisenä ei-eurooppalaisena joukkueena vanhan mantereen edustajan kun Tanska kaatui 3-2. Australia ei ollut täysin tyypillinen maahockeytaustainen joukkue, sillä mukaan mahtui YKSI leftin otteella pelaava. Ero taakse jääneisiin, ehkä teknisempiinkin joukkueisiin syntyi taistelulla. Sekä Singaporea että Tanskaa vastaan aussit nousivat tappiutilanteesta voittoon.

Australialaisia kiinnosti suuresti, voisivatko he vaihtaa pelipaitoja suomalaisten kanssa. Suomalaisfanit kannustivat Australiaa ja kengurut vastaavasti Suomea.

Tanska liikkeellä omin voimin

Tanskan naiset pelasivat ensimmäiset maaottelunsa MM-kisoissa. Juutit lähtivät tavoittelemaan nousua ja turnaus alkoi hyvin 7-2-voitolla Singaporesta. Jatko ei kuitenkaan sujunut pronssiotteluun yltäneiden Tanskan miesten tahtiin. Tappiot Itävallalle ja Australialle sekä tasapeli Japania vastaan pudottivat ryhmän eurooppalaisista viimeiseksi.

Liikkuvuus tuotti vaikeuksia ja joukkue joutui rikkomaan sen mukaisesti paljon. Ruotsin läheisyydestä huolimatta Tanska ei etsinyt mukaan siellä pelaavia kansalaisiaan vaan kaikki ryhmässä olivat kotimaan joukkueista.

Japani kehittynyt selvästi

Japani oli Ahvenanmaan kisoissa vielä eksoottinen turistiryhmä, mutta kehitystä on sen

jälkeen tapahtunut. Nykyinen delegaatio pelasi jo selvästi salibandya ja sen mukaisesti sijoitus olikin japanilaisille pettymys. Varsinkin tappio Singaporelle Tyynenmeren finaalissa sai japanilaiset näyttämään murheen murtamilta ja paria pelaajaa elvytettiin vielä pitkään pelin päätyttyä. Kukaan ei reagoi tappioon yhtä näyttävästi kuin japanilainen.

Singapore: Koulutyöt luokkaretkellä

Singaporen joukkue näytti joukolta koulutyttöjä, mikä ei olekaan kovin kaukana totuudesta. Nuori ryhmä pelasi kuitenkin B-sarjan tyylikkäintä salibandya ja vain alun tehottomuus jätti sen sarjan jumboksi. Singaporella oli B-sarjan paras ykkösketju Tan Bee-Jill Quek-Martha Quek. Varsinkin Jill Quek vei vastustajia välillä pahemman kerran. Taktisessa osaamisessa oli pahoja puutteita ja joukkuetta opastanut ruotsalaistähti Jonas "Silen" Eriksson saikin välillä antaa varsin perustasoista neuvontaa isälliseen sävyyn. Kahden vuoden päästä Singapore on nousijakandidaatti A-sarjaan.

Mika Hilska

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
  - Arkisto
  - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Tuoko fuusio menestystä ? Mielenkiinto kohdistuu HIFK:hon ja SSViikinkeihin

Vaikka tulevaa kautta ei ole pelattu vielä sekuntiakaan, mielenkiinto kohdistuu jo ennakkoon kahteen fuusiojoukkueeseen eli HIFK:hon ja SSViikinkeihin. Niiden otteita seurataan muita tarkemmin.

Viikinkien ja SSV:n yhteenliittymä SSViikingit tuntuu "enemmän järkiavioliitolta" kuin HIFK:n ja VFT:n fuusio. Salibandylehti tarkasteli fuusioita eri kantilta, kuka mahdollisesti voitti fuusioissa ja kuka hävisi.

Menestys

Kummatkin hakevat tiukkaa menestystä fuusion avulla lopullisena tavoitteenaan vain ja ainoastaan Suomen mestaruus ensi keväänä. Puheet "pudotuspeleihin pääsystä" ovat silkkaa sananhelinää.

SSViikingeissä on yhdistetty Viikinkien konkarit ja SSV:n nuoret pelaajat, mikä tuo toimintaan tiettyä jatkuvuutta, joskin tietty blokkiutumisen ja sukupolvien väliset kuilut ovat vaaratekijöinä. HIFK:ssa pelimiesten sekoitus on jouhevampi.

Identiteetti

Tässä kohtaa peli on selvä. SSViikingit mielletään selvästi lähemmäksi Viikinkejä kuin SSV:tä. SSViikingit on edelleen "Kurre Westerlundin joukkue", joka pelaa Viikinkien kotiareenalla Pasilassa. SSV on ikään kuin lakannut olemasta, vaikka se muodollisesti fuusiojoukkueen nimessä esiintyykin.

Toisessa fuusiossa VFT on kuopattu vieläkin tylymmin. Jo pelkän imagon vuoksi joukkueen nimi on HIFK, pelipaikka HIFK:n areena Pasila ja seuran ylin toimivalta on Tomi Matilaisen käsissä, aivan kuin ennen fuusiotakin olleessa HIFK:ssa. Parin vuoden päästä kukaan ei edes muista, että Suomessa on joskus ollut (menestynyt) seura nimeltä VFT, paitsi Myyrmäessä.

Juniorit

SSViikinkien fuusiossa Viikingit oli selvä voittaja. Viikinkien oma juniorityö oli käytännössä olematonta ja fuusiojoukkue pääsi heti käsiksi SSV:n hyvään ja laadukkaaseen juniorimyllyyn. SSV puolestaan "menetti" 32 joukkuetta (noin 400 pelaajaa) fuusioseuran lipun alle.

HIFK:n ja VFT:n tapauksessa ei ole yhtä selvästi voittajia ja häviäjiä. VFT:llä on aina ollut menestyvät juniorit, mutta myös HIFK:n junioritoiminta oli kovasti viriämässä. Suurimmat häviäjät ovatkin ehkä VFT:n junnut, jotka eivät pääse koskaan edustamaan "omaa joukkuettaan", vaan joutuvat vaihtamaan HIFK:hon.

Pelipaikka

Ex-SSV:n kotiluola Vuosaaren urheilutalo oli yksi Suomen parhaita pelipaikkoja

alustaltaan, mutta yleisötilat olivat katastrofi. Katsomo pullisteli jo 150 katsojan yleisömääristä.

Pelaajille muutto pois tutuista ympyröistä on kuitenkin aina kolaus.

Myös VFT joutuu luopumaan pelipaikastaan Myyrmäen urheilutalosta, jossa sillä oli uskollinen kannattajakunta. Löytävätkö samat kannattajat fuusiojoukkueen uuteen osoitteeseen Pasilaan ? Viikinkien ja HIFK:n osalta ei tule muutoksia. Pasilan urheiluhalli on ja pysyy.

Resurssit ja raha

Juuri näiden takia fuusiot tehtiin. Seuroissa väsyttiin siihen, että yhden ihmisen työpanos oli niin julmetun suuri. Salibandyseurojen organisaatiot ovat kuitenkin olleet kapeita, jolloin ihmisten työtaakat ovat helposti kasvaneet taivaisiin.

Tässä suhteessa kaikki ovat voittajia, vaikka tietyt henkilöt menettävätkin paikkansa ylimmässä seurajohdossa. Sama pätee rahassa. Isompi organisaatio saa varmasti enemmän sponsorimarkkoja kuin kaksi keskisuurta yhteensä. Hyötyjiä ovat kaikki.

Petri Seppä

LAJITIETO

- Salibandylehti
- Uusin lehti
  - Arkisto
  - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Puolet SSV:n pelaajista heitettiin kylmästi ulos "Oli se aika pommi!"

Maanantaina 26. huhtikuuta kymmenen SSV:n pelaajan niskaan jysähti järkyttävä pommi: pelaajat huomasivat olevansa ilman seuraa.

Nämä pelaajat (Heikki Haavisto, Antti Hyvärinen, Jarkko Kallio, Jukka Kettunen, Sami Kuorilehto, John Liljelund, Joonas Lindroos, Teemu Nieminen, Reeo Tiainen ja Sami-Kalle Turtiainen) eivät mahtuneet uuteen fuusiojoukkueeseen.

Kukaan ei ollut kuitenkaan vaivautunut vihjaamaan heille missään vaiheessa, että kyseinen SSV:n ja Viikinkien fuusio on tulossa ja että kaikille ei ole tilaa uudessa joukkueessa.

Pelaajat, jotka olivat vain kaksi kuukautta aikaisemmin nostaneet perinteisen SSV:n takaisin Salibandyliigaan ja jotka luulivat olevansa joukkueen perusrunkona liigakaudellakin, pantiin kylmästi kilometritehtäälle.

Se oli palkinto lojaaleille pelaajille, jotka olivat uhranneet yhden vuoden peliurastaan ykkösdivisioonassa, jotta kunniakas SSV saataisiin nostettua takaisin liigaan.

SSV nostettiin, mutta vastapalvelusta ei koskaan tullut. Kymmenen pelaajan kohtalona oli "kiitos ja näkemiin".

Onko nimi listalla vai ei ?

Nousuhumussa valmennusjohto vakuutteli että tähän perheeseen ei uusia pelaajia tarvita kuin korkeintaan pari kappaletta. Mutta toisin kävi ja ilmoitustapa oli klassisen tyyli. Kun pelaajat kutsuttiin koolle vajaan kaksi kuukautta riemukkaan liiganousun jälkeen, kaikki luulivat tulleensa kuuntelemaan tulevia kesäharjoitusohjelmia.

Se ei ollut kuitenkaan harjoitus- vaan karsintaohjelma !

Salissa pelaajia odotti fläppitaulu, josta joukkueenjohtaja Tiina Saarinen käänsi ensimmäisen sivun esiin. Sivulle oli listattu puolen joukkueen nimet.

Ne, kenen nimiä listassa ei ollut, tajusivat pian karmaisevalla tavalla, mitä lista merkitsi. Heidät oli tyyliä heivattu ulos joukkueesta.

- Asiasta puhuttiin silloin ääneen tasan tarkkaan ensimmäisen kerran. Se tuli pelaajien niskaan kuin pommi taivaalta, SSV:n varakapteenina viime kaudella pelannut Sami-Kalle Turtiainen kertaa reaktioita.

SSV:n johto ei vaivautunut edes ilmoittamaan henkilökohtaisesti uudesta tilanteesta niille pelaajille, jotka eivät olleet kokoontumisessa paikalla. Esimerkiksi Kuopiossa palomieheksi opiskeleva Teemu Nieminen kuuli kohtalostaan kanssapelaajiltaan puhelimitse.

"Sinulla ei ole mitään hätää"

Irvokkainta oli se, että pelaajat olivat tehneet sopimuksia SSV:n kanssa nousuhumun laannuttua. Suurimmalla osalla pelaajista oli voimassa oleva sopimus SSV:n kanssa, mutta ne raukesivat fuusioon.

- Pelaajia jopa kannustettiin olemaan neuvottelematta muiden seurojen kanssa, Turtiainen muistaa.

Eli pelaajien annettiin loppuun asti ymmärtää, että jatko SSV:ssä on selvä kuin pläkki. Kuitenkin samalla neuvoteltiin jo yhdistymisestä Viikinkien kanssa, mutta pelaajille siitä ei kerrottu.

Turtiainen oli pari viikkoa ennen kohtalonpäivää kuullut summittaisia huhuja

mahdollisesti tulossa olevista suurista mullistuksista SSV:ssä. Siinä vaiheessa huhu oli muodossa "5-6 pelaajaa saa kenkää".

- Puolitoista viikkoa ennen fuusiota soittelin Tiina Saariselle ja kyselin, pitävätkö tiedot paikkansa ja mikä on oma tilanteeni. Vastaus oli että "ei sulla ole mitään hätää", Turtiainen kertoo.

Huhut eivät kuitenkaan laantuneet, joten pari päivää myöhemmin Turtiainen soitti valmentaja Lars Erikssonille. Tässä vaiheessa Turtiainen oli jo saanut HIFK:lta tarjouksen. Perus-SSV:läisenä Turtiainen olisi halunnut jatkaa kasvattiseurassaan, mutta päätti kuitenkin kysyä valmentajalta vielä opastusta.

- Selvästi huomasi, että Lassen suu oli pantu vetskarilla kiinni. Kun pyysin häntä lopuksi kaverina sanomaan, mitä minun kannattaisi tehdä, hän pystyi vain toteamaan, että "tee niin kuin parhaaksi näet".

"Kannatin fuusiota, mutta en tällä tavalla"

Eniten Turtiainen harmittelee parin pelaajan kohtelua, johon on totuttu korkeintaan NHL:ssä. Jarkko Kallio oli muuttanut Kokkolasta saakka Helsinkiin kehittyäkseen salibandyssä. Hän oli vaihtanut asuinpaikkansa, koulunsa ja suuren osan elämästään Helsinkiin uskottuaan ja luottettuaan SSV:hen. Muistoksi jäi kalossinkuva takapuoleen.

- Kaiken kaikkiaan kannatan kyllä tätä fuusiota, mutta tapa, miten se hoidettiin, oli äärettömän huono. Esimerkiksi HIFK:n ja VFT:n fuusiossa pelaajat tiesivät hyvissä ajoin, mitä on tulossa ja heillä oli aikaa hakea itselleen uusia seuroja. Nyt SSV:ssä ilmoitettiin asiasta juuri ennen vappua, jolloin monet joukkueet olivat jo täynnä, Turtiainen arvostelee.

- Vaikka tässä kymmenen yksilöä on joutunut kärsimään, niin pääkaupunkiseudun salibandyille on tehty iso palvelus. Kun se vain olisi hoidettu paremmin...

Hyllytetyt ovat löytäneet pelipaikkoja HNMKY:stä ja HämPystä. Turtiainen mainitsee kuitenkin, ettei pelkkä SSViinkinkeihin mahtuminenkaan tee kaikkia autuaaksi.

- Mahtuvatko kaikki pelaamaan? Luulen, että aika moni joutuu pureskelemaan tuppea vaihtopenkin päässä, Turtiainen sanoo.

Petri Seppä

Muuttuuko mikään ?

Pääkaupunkiseudulla on tapahtunut varsinainen salibandyn uusjako. Kehäkolmosen sisällä piti olla viisi liigajoukkuetta, mutta kahden fuusion takia Salibandyliigaan osallistuu vain kolme seuraa pääkaupunkiseudulta.

Kaikki ovat tervehtineet fuusioita tyytyväisinä. Keskeinen peruste on ollut se, että pääkaupunkiseudulta on saatu joukkuemääriä alas ja sitä kautta liigajoukkueita uusille paikkakunnille. Helsingin seudulle "ei ole haluttu" 5-6:ta liigajoukkuetta.

Näinhän se on, mutta muuttuuko loppujen lopuksi mikään? Pitkässä juoksussa vastaus on ei!

Fuusiot purevat vain lyhyellä aikavälillä. Salibandya pelataan eniten juuri pääkaupunkiseudulla, joten massojen lain mukaan se tuottaa vääjäämättömästi eniten huippupelaajia.

Ja kun näistäkin kahdesta fuusiosta vapautui paljon hyvää liigatasoa olevia pelaajia, niin divisioonajoukkueet HNMKY ja HämPy saavat todella kovia vahvistuksia. Ne kolkuttelevat vahvasti liigaportteja jo ensi keväänä.

Seuraavassa aallossa tulevat Erä, Li-To, Ylhäs, M-Team, AC Haki, KaPa-90 jne... Ja kakkosessa ja siitä alaspäin on pullollaan pääkaupunkiseudun joukkueita!

Eli Helsingin seudulta eivät joukkueet ja pelaajat lopu. Kun yhdestä joukkueesta heitetään pellolle, pelaajat hakeutuvat uuteen seuraan.

PS

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
  - Arkisto
  - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Pohjanmaan paikalliskamppailut toteutuvat liigassa Nurmo ja Kovjoki saivat armon

Nurmon Jymyn ja Kovjoki Blue Foxin piti taistella huikeita Pohjanmaan paikalliskamppailuja ensi kaudella ykkösdivisioonassa. Kahden seurafuusion johdosta Salibandyliiton hallitus kuitenkin täydensi liigan 12 joukkueen sarjaksi juuri Pohjanmaan joukkueilla.

Näin Nurmo ja Kovjoki vääntävät Pohjanmaan herruudesta ensi kaudella Salibandyliigassa. Ne menestyivät liigakarsinnoissa paremmin kuin HNMKY tai Loviisan Tor.

- Vapautuneet liigapaikat täytettiin kilpaurheilullisin perustein, SSBL Salibandy Oy:n toimitusjohtaja Jari-Petri Anttila sanoi.

Ensimmäisenä julkaistun SSV:n ja Viikinkien fuusiosta vapautuneen liigapaikan sai Nurmo. Toukokuun lopussa seuranneesta HIFK:n ja VFT:n fuusiosta liigapaikka annettiin Kovjoelle.

- Tässä oli kaksi erilaista laskentatapaa. Nurmo pääsi liigakarsinnoissa pisimmälle, joten se sai ensimmäisen paikan. Kovjoki pelasi eniten karsintaotteluita, joten toinen paikka kuului sille, Anttila laskeskelee.

Liigapaikat otettiin iloisina vastaan

Sekä Nurmossa että Uudessakaarlepyyssä otettiin tieto liigapaikoista erittäin tyytyväisenä vastaan.

- Nousujuhlat on jo pidetty. Liigapaikka ei välttämättä ollut iso yllätys, sillä jo karsinnan aikaan kuulumme huhuja tulevista fuusioista. Olimme aika luottavaisia kuultuamme paikkojen täyttämisperusteista, Nurmon manageri Pasi Pölönen kertasi.

Vaikka ilmassa oli paljon huhuja, lopullisesta päätöksestä on vielä niin vähän aikaa, ettei Nurmossa ole ehditty miettiä liigatavoitteita.

- Siihen ei voi kunnolla vastata. Joukkue kokoontui ensimmäisen kerran 21.

toukokuuta, joten tavoitteita ei ole ehditty juuri miettiä. Se on selvää, että olemme yrittäneet kasata liigakelpoisen joukkueen, Pölönen sanoi.

- Reilun kuukauden odottelu oli raastavaa aikaa, jopa tiukempaa kuin koko kausi yhteensä, Pölönen vertaa.

"Kertoo lajin tervehtymisestä"

Anttilan mielestä liigafuusiot olivat tervetulleita: sekä organisaatioiden tervehtymisen että liigasalibandyn leviämisen kannalta.

- Ne olivat uskomattoman hienoja järjen voittoja. Kertoo lajin tervehtymisestä, kun taustaorganisaatioiden resurssit yhdistetään järkevästi. Huipulla ei kannata yrittää raadella ja lyödä toista korville pienillä organisaatioilla, Anttila kuvasi.

- Ja onhan se hienoa, kun lähdetään vieraspeliin, niin lähdetään yhdessä bussilla vieraalle paikkakunnalle eikä tulla omalla autolla kotihallille pelaamaan "vieraspeliä", Anttila jatkoi.

Anttila olisi toivonut ripeyttä fuusioiden julkistamiseen. Nyt sivulliset joutuivat kärsimään aivan turhaan.

- Kiusallisimmassa tilanteessa olivat liigapaikan saaneet joukkueet. Ne eivät pariin kuukauteen tienneet, millä sarjatasolla pelaavat, mikä esti myös pelaajasopimusten solmimisen, Anttila tukisti.

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
  - Arkisto
  - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Kirkkonummella lyötiin hynttyyt yhteen

Kevään teemaksi on noussut seurojen yhdistämiset. Myös Kirkkonummella divarissa taistelleet SC Kirkkonummi ja Rangers sulautuivat yhdeksi seuraksi.

Rangers-nimellä toimiva seura on asettanut tavoitteekseen liigaan pääsyn.

Kirkkonummi Rangers perustettiin vuonna 1992 ja SC Kirkkonummi (SCK), vuonna 1994. Miksi pienellä paikkakunnalla ylipäätään oli kaksi seuraa ?

- Molemmat seurat olivat kaveriporukoiden perustamia. Rangers-porukka oli iältään vanhempaa kuin SCK:n porukka, joten oli luonnollista, että oli kaksi joukkuetta, kertoo yksi Rangersin puuhamiehistä Antti Kilappa.

- Meidän seuran perustivat aikoinaan futiskaverit. Aloimme pelata ja halusimme nousta mahdollisimman korkealle, Jarkko Salonen SCK:sta toteaa.

"Yhden miehen organisaatio"

Rangers oli noussut divariin jo aikaisemmin. Molempien seurojen menestyminen johti siihen, että sulautumiskeskusteluita alettiin käydä. SCK nousi vuosi per sarjataso - vauhtia ylös divareiden portaita. Viime kausi jäi seuran ainoaksi 1-divisioonassa.

- Aloite yhdistymiseen tuli meidän puoleltamme. SCK:n organisaatio oli kapea eli minä käytännössä tein lähes kaiken yksinäni. Tulimme seurassa siihen tulokseen, että eväämme eivät riitä enää, Jarkko Salonen kertoo taustoista.

- Itseasiassa emme kilpailleet samoista pelaajista emmekä rahoista. Viime kaudella meidän välillämme oli tiukkaa vääntöä vain pelillisesti. Meidän puoli oli valmis fuusioon jo vuosi sitten. Jälkiviisaana voidaan sanoa, että tämä olisi kannattanut tehdä jo kaksi vuotta sitten. Jos näin olisi tehty, olisimme nyt liigassa, Kilappa toteaa.

Seurojen tukijoina toimineet yritykset vauhdittivat osaltaan yhdistymistä. He kannattivat yhteistä seuraa lämpimästi.

Rangers antoi ehdot

Aloitteen tekemisen jälkeen SCK sai Rangersilta ehdot, joiden täyttämistä yhdistyminen vaati. Nimiasiaa kuului ehtoihin.

- Ehdot saatuamme järjestimme jäsenäänestyksen. Jäsenet kannattivat selvästi yhdistymistä ehdoista huolimatta. Nimi-asian hävisimme. Olisin mieluummin nähnyt uudella seuralla uuden nimen, Salonen valottaa.

- Meidän seuran ihmiset halusivat säilyttää Rangers-nimen. Se oli tärkeätä heille, Kilappa vastaa.

Molemmat vakuuttavat, että sulautuminen on tapahtunut hyvässä hengessä ja kivuttomasti. Kaikki ymmärsivät, että pienellä paikkakunnalla ei kannata kilpailla, vaan yhdistää voimat.

- Jalkapallo on yhdistävä tekijä. Rangersin ja SCK:n pelaajat ovat kirmanneet samoissa jalkapalloseuroissa. Muutenkin he ovat olleet tekemisissä toistensa kanssa. Täällä on pienet piirit, Kilappa toteaa.

Salibandy Kirkkonummen valtalaji

Kirkkonummella salibandylla on vahva asema. Se on paikkakunnan valtalaji.

- Yhdistyminen on tuonut uskottavuutta lisää toimintaan. Kirkkonummella ei ole ollut

lajikulttuuria, mutta nyt lähdetään rakentamaan imagoa. Juniori-toimintaa lähdetään nyt kehittämään, Kilappa esittelee.

Seura on panostanut junioreihin hankkimalla valmennuspäällikön. Tulevaisuus näyttää muutenkin aurinkoiselta. Rangersin vahvuus on peliareena, josta muut seurat ovat kateellisia.

- Kirkkonummen kunta on suhtautunut hienosti salibandyyn. Saamme harjoitella väestösuojaan rakennetussa kaukalossa ilmaiseksi. Lisäksi treenivuoroja saa paljon. Ainoastaan pääsylipullisista peleistä pitää maksaa vuokraa, Salonen kertoo tyytyväisenä.

Rangers voi näin tarjota nuorille halvan harrastuksen, sillä kauden kulut jäävät puoleen siitä, mitä pääkaupunkiseudulla joutuu maksamaan. Ensi kaudella seuralla on 9-12 joukkuetta liiton sarjoissa. Jäseniä Rangersissa on noin 250. Menestyvän liigajoukkueen sokkeli alkaa olla valmis.

Kilapan mielestä Kirkkonummella tarvitaan myös pieniä seuroja, jotka voivat tarjota lajista kiinnostuneille ihmisille asioita, joita suurseura ei aina pysty toteuttamaan. Näitä ovat esimerkiksi aladivareiden miesten joukkueet.

Ensi kaudella liigakarsintaan

Uusi seura tähyää tiukasti jo liigan suuntaan. Ensi kauden tavoitteeksi on asetettu liigakarsintaan pääsy. Pidemmällä tähtäyksellä Kirkkonummen ylpeys haluaa vakiinnuttaa paikkansa liigassa.

- Tero Suominen tulee toimimaan valmentajana ensi kaudella. Hän valitsee ensi kauden joukkueen yhdessä parin muun ihmisen kanssa. Todennäköisesti SCK:sta tulee 7-8 peluria. Rangersista tulee vähän enemmän. Kokoamme 20 pelaajan ringin, Kilappa selvittää.

Edustusjoukkueen budjetti on tulevalla kaudella noin 150 000 markkaa. Koko seuran budjetti liikkuu 350 000 markan tietämillä. Liigapyrkimyksiä auttaa Kirkkonummen yrityselämän heräileminen. Salonen ja Kilappa kertovat, että yhdistyminen on auttanut tuen keräämisessä.

Ensi kaudella Rangers odottaa otteluihinsa keskimäärin 200 katsojaa. Katsojatuloja seura ei budjeto.

Kirkkonummella uskotaan vahvasti huomiseen. Vanhat suurseurat saavat olla varuillaan, sillä Kirkkonummella on kaikkea, mitä menestyminen vaatii.

Eero Wihuri

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
  - Arkisto
  - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

IFF:n pöydältä mieluinen tieto Suomi sai 2002 MM-kisat !

Singaporen huhtikuinen salibandyturnaus oli tärkeä päänavaja lajin kansainvälisessä yhteistyössä. Turnauksen yhteydessä hiottiin mielenkiintoisia kuvioita myös kabineteissa.

Suomi sai todellisen turnausvoiton, sillä delegaatio "taisteli" seuraavat arvokilpailut Helsinkiin. Kansainvälinen Salibandyliitto (IFF) teki turnauksen aikana päätöksen vuoden 2002 Miesten MM-kilpailujen myöntämisestä Suomelle.

MM-isännyydestä käytiin tiukka kädenväntö Sveitsin kanssa, mutta lopulta Suomen kisahakemus katsottiin selvästi vahvemmaksi. MM-kisat pelataan Helsingissä ja ajankohtana on toukokuun kolmas viikko (20-26.5. 2002). - MM-kilpailut ovat tärkeä näytön paikka salibandyväelle. Kisojen budjetti on 1,7 miljoonaa markkaa ja yleisötavoite 25 000 katsojaa. Osallistujamaita on mukana 18 ja kilpailut käydään kahdessa eri sarjassa, Suomen Salibandyliiton puheenjohtaja Risto Kauppinen kertoo.

Vuoden 2002 MM-turnauksessa käydään sekä A- että B-ryhmän MM-kilpailut. Suomi kuuluu luonnollisesti A-ryhmään, jossa on mukana kahdeksan joukkuetta. Ottelut pelataan neljässä lohossa.

- Valinnan ratkaisi lopulta Suomen valmiudet järjestää huippuluokan MM-kilpailut. Etukäteen valmistauduimme perusteellisesti ja hakemuksemme oli lopulta selkeästi vahvempi kuin Sveitsillä.

- Pääkaupunkiseudulla on korkealuokkaisia suorituspaikkoja ja meiltä löytyy kokemusta arvokisojen toteuttamisesta. MM-kilpailujen puitteet ovat kansainvälisesti huippuluokkaa, Kauppinen jatkaa.

Lopulliset suorituspaikat ovat vielä ratkaisematta. Helsingin jäähalli, Messuhalli, Hartwall-Areena sekä Länsi Auto-Areena ovat toimivia urheilupyhättöjä.

- Vaihtoehtoja on vielä tässä vaiheessa runsaasti. Suorituspaikat ja tarkat aikataulutukset vahvistetaan myöhemmin kuluvan vuoden aikana.

Kaksi uutta jäsenmaata

Tulevat miesten MM-kilpailut järjestetään Suomessa ensimmäistä kertaa. Kaikkiaan kyseessä on lajin historian neljännet MM-kilpailut. Suomi on aiemmin järjestänyt miesten EM-kisat vuonna 1994 ja naisten MM-kisat 1997.

- Vuoden päästä vuorossa ovat Oslon MM-kilpailut miehille eli arvokilpailuja järjestetään vuoro vuosina. Miesten ja naisten kilpailut halutaan pitää jatkossakin eri aikoihin. Naisten seuraavat MM-kilpailut järjestetään Latviassa vuonna 2001, Kauppinen opastaa. Singaporen kokouksessa vahvistettiin myös kahden uuden maan liittyminen Kansainväliseen Salibandyliittoon. IFF-perheeseen hyväksyttiin mukaan Unkari ja Slovakia, joten jäsenmaita on nyt yhteensä 20.

- Lajin kansainvälistyminen tapahtuu hyvässä rytmissä. Turnauksien ja tapahtumien avulla tehdään arvokasta pioneerityötä. Singaporen turnauksen yhteydessä oli mielenkiintoista nähdä esimerkiksi Japanin joukkueen valtavan nopea kehittyminen. Lyhyessä ajassa on menty harppauksin eteenpäin.

Seurojen täytyy sitoutua

SSBL Salibandy Oy:n toimitusjohtaja Jari-Petri Anttila näkee MM-kilpailut todellisena

mahdollisuutena. Tosin kisojen onnistuminen vaatii seurojen panostusta asian eteen.
- MM-kilpailut ovat lajin yhteinen näyteikkuna. Arvokilpailut saatiin Suomeen ja se on hieno juttu. Pelkkä ihastelu ei kuitenkaan riitä, vaan edessä on hurja määrä raakaa työtä, Jari-Petri Anttila painottaa.

- Seurojen täytyy sitoutua mukaan toimintaan, sillä pelkästään liiton voimavaroilla huippuluokan kisoja ei järjestetä. Ruotsin MM-kisat kolmen vuoden takaa ovat meille hyvä suunnannäyttävä ja haluamme järjestää tapahtuman vielä paremmin kuin länsinaapurissa.

Ruotsin MM-kisojen jälkimainingeissa salibandy sai arviolta parisenkymmentätuhatta uutta harrastajaa.

MM-kilpailujen järjestelyihin osallistuvat vahvasti myös kehäkolmosen ulkopuoliset seurat. Muun muassa lipunmyynti on mainio ja helppo tapa "kerätä" varoja seuratoimintaa.

- Salibandyntäso kovenee koko ajan pelikentällä ja myös taustajoukoissa. Suomalaisen salibandyntä ammattimainen ote näkyy selkeästi, sillä Ruotsin valta-asema horjuu. Naisten MM-kulta ja miesten vahvat otteet maaotteluissa puhuvat omaa kieltään.

Paras yhtälö

Salibandyntä MM-kilpailut paisuvat vuosi vuodelta ja samaa tahtia kasvavat myös onnistumisen paineet.

- Viime vuonna Prahassa MM-kilpailuissa oli mukana 15 maajoukkuetta. Kotikisoihin 2002 on tulossa 18 maata, mutta olemme valmiina vastaanottamaan useampiakin joukkueita, Anttila paljastaa.

- Tavoitteena on pelata muutamia MM-otteluita myös Tallinnassa. Viron maajoukkueelle pelaaminen kotikentällä olisi tärkeä asia lajin kehittymisen kannalta. Näin myös B-sarjan otteluihin saadaan yleisöä mukaan.

Suorituspaikat ovat vielä lopullisia päätöksiä vailla. Neuvottelut suorituspaikkojen ja yhteistyökumppaneiden kanssa ovat hyvässä vauhdissa, lopulliset ratkaisut syntyvät syksyyn mennessä.

- Haemme kokonaisuudessa parasta yhtälöä. MM-kilpailut ovat mittava tapahtuma ja kaikki sidosryhmät on otettava huomioon.

Salibandyntä näkyvyys paranee

YLE tulee olemaan jatkossa yhä voimakkaampi yhteistyökumppani lajille. Salibandyntä näkyvyys kasvaa televisiossa ja pelaajat tulevat yhä tutummaksi suurelle yleisölle.

- Salibandyntä ansaitsee MM-tason julkisuuden myös mediakentässä. Lajin kehittymisen kannalta on tärkeää, että maajoukkuepelaajat tulevat tutuiksi ja laji saa "kasvoja". Tätä kautta arvostuksemme kasvaa, J-P Anttila visioi.

- Näkyvyyden kehittyminen ei koske ainoastaan arvokilpailuja, vaan kansalliset pelit ja maaottelut tulevat jatkossa näkymään televisiossa yhä enemmän. Myös naiset huomioidaan mahdollisimman tasapuolisesti, Anttila lupaa.

Mauri Nurmi

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
  - Arkisto
  - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Ei oppi ojaan kaada Kai Tenhunen, väitellyt Suomen mestari

Tuore Suomen mestari, Espoon Oilersin 28-vuotias hyökkääjä Kai Tenhunen, on oiva esimerkki salibandyyn vielä jossain määrin vallalla olevasta akateemisuuudesta. Jo viime syksynä lääketieteen väitöskirjansa valmiiksi saanut Tenhunen kokee kuitenkin edustavansa viimeistä akateemista salibandysukupolvea.

- Eihän elämä vuodesta tai kahdesta ole kiinni, mutta kyllä se jossain kohtaa kolkuttaa, jos jättää opiskelut urheilun vuoksi sikseen, valistaa hän nuorempia sydämensä lajille menettäneitä.

Salibandy tuli Kai Tenhusen elämään opiskelujen myötä seitsemän vuotta sitten. Kolme viimeisintä kautta hän on pelannut liigatasolla; ensin kaksi kautta Helsingin Namikassa ja viime talvi Espoon Oilersissa.

Tenhunen pääsi lääketieteelliseen vuonna 1991 heti ensimmäisellä yrittämällä. Kaksi ensimmäistä vuotta hän opiskeli normaalisti, mutta alkoi sitten tehdä siinä sivussa tutkimustyötä Kansanterveyslaitoksella.

- Perustutkiminto ja väitöskirja ovat kaksi erillistä asiaa, valistaa Tenhunen maallikkoa.
- Välillä tein väitöskirjaa täyspäiväisesti ja pidin tutkimustyön takia lukemisesta vapaata.

Hän väitteli viime syksynä, ja on sen jälkeen taas hoidellut jäljellä olevia opintojaan normaalissa rytmissä.

- Vuosikymmenen alussa oli valmistuvien lääkärien vaikea saada työtä. Niinpä koin järkeväksi tehdä väitöskirjani jo siinä vaiheessa.

Geenimanipulaatioita

Kai Tenhusen titteli on tällä hetkellä lääketieteen kandidaatti, väitellyt sellainen. Valmistuessaan vuoden päästä hänestä tulee lääketieteen tohtori. Lääkäreitä, jotka eivät ole tehneet väitöskirjaa, tituleerataan vastaavassa vaiheessa lääketieteen lisensiaateiksi.

- Tänä kesänä voisin jo mennä terveyskeskukseen päivystämään, kun lasten- ja naistentautien osuudet on käyty opinnoissa läpi. Lapset ja naiset edustavat kuitenkin aika suurta osaa terveyskeskusten asiakaskunnasta, toteaa Tenhunen, jonka jatkosuunnitelmissa on erikoistuminen.

- Väitöskirjan tekeminen menisi tavallaan hukkaan, jos en erikoistuisi. Toisaalta saatan jatkaa tutkimustyötä, ja siinä tapauksessa helpoin tie olisi lähteä muutamaksi vuodeksi ulkomaille, hän sanoo.

- Normaaleissa lääkärin hommissa on eri maiden välillä melkoisia kulttuurieroja, mutta tutkimustyö on kaikkialla samanlaista.

Kai Tenhusen väitöskirja käsitteli geneettisiä, etupäässä Suomen väestössä rikastuneita perinnöllisiä tauteja. Väitöskirjaansa varten hän teki geenimanipulaatioita hiirillä.

- Meillä on tiettyjä kehitysvammatauteja enemmän kuin muualla maailmassa. Potilaat elävät noin nelikymppisiksi, mutta ovat jo nuoresta iästä kehitysvammaisia, Tenhunen selvittää.

- Jos haluaa tietää, mikä taudin yksityiskohtaisesti aiheuttaa, pitää saada eri kehitysvaiheista kudospäytteitä. On sitten tuurista kiinni, saadaanko elämistä geenimanipulaatiolla yhtä sairaita kuin tautia sairastavista ihmisistä. Tämäntyyppisten tutkimuksen päämääränä on pystyä kehittämään hoitovaihtoehtoja.

Akateeminen Oilers

Salibandya on pidetty melko akateemisena lajina. Ajat ovat kuitenkin muuttumassa.

- Oma sukupolveni on vielä aika akateemista, ja ainakin Oilersissa on paljon opiskelevia. Sami Koskinen valmistuu matematiikan opettajaksi, Jaakko Hintikka opiskelee Kauppakorkeassa ja Heikki Hintikka yliopistossa, J-P Lehtonen ja Tommi Nordström ovat ammattikorkeakouluopiskelijoita, Kai Tenhunen luettelee.
- Nuorimmatkin pelaajamme aikovat ilmeisesti opiskelemaan. Niinpä ilmapiiri Oilersissa on aika akateeminen. Sen sijaan finaalivastustajamme VFT:n leirissä tilanne taisi olla aika lailla toisentyypinen.

Tenhunen painottaa, että salibandyssä pyörivät niin pienet rahat, ettei niillä kukaan pysty koko elämän budjettia rakentamaan.

- Tuskin meillä pitkään aikaan päästään edes puoliammattilaisuuteen. Seurat eivät pysty pääsylipputulolla rikastumaan, ja sponsorisopimuksetkin ovat nappikauppaa. Ruotsissakin yleisömäärät ovat kuulemma laskeneet. Sääntöjä pitäisi ehkä muuttaa yleisöystävällisemmiksi, hän tuumii.

Kausi kerrallaan

Perheen tuomia lisärasitteita ei poikamies Tenhusella ole, mutta kiirettä on välillä pitänyt opiskelun ja pelaamisen välillä tasapainoillessa.

- Silloin oli aika vaikeaa, kun piti samanaikaisesti käydä kurseilla, työskennellä labrassa ja pelata. Oli liian monta asiaa päällekkäin, ja tuli huono omatunto, kun kaikki osa-alueet kärsivät, hän kertoo.
- Viime kausi oli helpompi, kun oli vain opiskelu ja pelaaminen. Pystyin olemaan sataprosenttisesti mukana treeneissäkin. Mestarijoukkue Oilersissa Tenhusen roolina oli olla kakkosketjun sentteri. Namika-kausinaan hän oli tottunut paljon suuremman vastuun kantamiseen.
- Olihan se aika ymmärrettävää, että rooli pieneni seuraa vaihtaessa, Tenhunen toteaa.
- Oilersissa näki heti kesällä palloharjoituksissa, että se on ihan eri tason porukka. Kai Tenhunen pitää parhaana puolenaan työntekoa, molempiin suuntiin pelaamista. Pelikuvioitaan hän katselee vuoden kerrallaan. Ainakin ensi talvi kuluu Suomen mestaruutta Oilersin riveissä puolustaessa.
- Mutta kun vuoden päästä valmistun, saatan joutua jättämään liigatason pelit, hän sanoo.
- Työnteko saattaa sen verran stressata vastavalmistunutta lääkäriä. Pelaamista Tenhunen ei aio kuitenkaan lopettaa vielä pitkään aikaan.
- Siirryn sitten kakkos- tai kolmosdivariin jäähdyttelemään. Olenhan mä esimerkiksi Perttilän Jarmoon verrattuna vielä nuori poika.

Diagnoosit tiukassa

Kai Tenhunen varoittaa nuoria salibandyn pelaajia rakentamasta tulevaisuuttaan pelkän urheilun varaan.

- Eihän elämä vuodesta tai kahdesta ole kiinni. Parikymppisenä voi tehdä sitä mitä haluaa ja antaa itselleen pari vuotta aikaa, jos se vain on muuten mahdollista, hän kuitenkin joustaa.
- Mutta asioiden pitää olla tasapainossa, ja sinulla pitää olla niistä hyvä omatunto. Kyllä se jossain kohtaa kolkuttaa, jos opiskelut jättää kokonaan sikseen. Tenhunen on aina pitänyt itseään kovana lukijana. Melkoista pönttämistä lääketieteen opinnot vaativatkin.
- Toisaalta tämä eroaa oleellisesti esim. Polilla tai Kauppakorkeassa opiskelemisesta, hän huomauttaa.
- Siellä opiskelet tavallaan papereita varten, ja voit ne saatuaasi suuntautua mihin tahansa. Et välttämättä koskaan tarvitse tentteihin lukemiasi asioita. Lääkiksessä on toisin.
- Jokainen asia, joka on kerran sanottu, pitäisi muistaa, ja paljon saa lukea, että tietäisi riittävästi, Tenhunen tuskailee.
- Kun porukassa on melkein valmis lääkäri, valittelevat joukkueoverit usein vaivojaan halvan taudinmäärittelyn toivossa.
- Olen pyrkinyt pitämään matalaa profiilia. Ihmisessä on miljoona liikkuvaa osaa. Niinpä suosittelen kääntymään erikoislääkärin, esim. ortopedin puoleen, Kai Tenhunen naurahtaa.
- Onneksi kaverit ovat jo oppineet huomaamaan, ettei minulta helposti diagnooseja irtoa.

LAJITIETO

- Salibandylehti
  - Uusin lehti
    - Arkisto
    - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Salibandyvammoja 4 Ikävät pikkuvammat

Moni harrastaja kokee peliuransa aikana pieniä ja ikäviä kiputiloja. Varmasti moni on saanut kontaktitilanteesta "puujalan" sekä runsaasta harjoittelusta penikkataudin.

Lihasvammoja syntyy eritoten kontaktitilanteissa, kaatumisissa, nopeissa pyrähdyksissä ja pysähdyksissä sekä suunnanmuutoksissa. Lihasvammat luokitellaan kolmeen luokkaan: (1) Lievät vammat, (2) toimintakykyä haittaavat vammat ja (3) lihaksen täydellinen repeäminen ja toimintakyvyn häviäminen.

Lihaksen ruhjevammassa lihas yleensä repeytyy vain osittain. Repeämän yhteydessä syntyy välitila, joka nopeasti täyttyy verellä ja muutamien vuorokausien kuluessa uudistuvalla sidekudoksella. Paranemisprosessi koostuu kahdesta keskenään kilpailevasta mekanismista: lihassyiden uusiutumista ja samanaikaisesta arpikudoksen muodostumisesta.

Jos vammautunut lihas immobilisoidaan (lihasta ei käytetä) pitkäksi ajaksi, lihas surkastuu ja sen joustavuus ja voima vähenevät, mitkä altistavat uusintarepeämälle. Hoidoksi suositellaan nykyään ohjelmaa, joka aloitetaan lyhyellä alkuvaiheen immobilisaatiolla (1-5 vrk vamman synnystä). Tätä seuraa vähitellen lisääntyvä ja monipuolistuva raajan liikehoito eli mobilisaatio.

Alkuvaiheen immobilisaation tarve on lievemmissä vammoissa (luokka 1) vain 1-2 vuorokautta, 2. luokan vammoissa jopa viikon. Mikäli liikehoito aloitetaan liian aikaisin, voi syntyä varhaisvaiheen uusintarepeämiä. Leikkaushoitoa lihasvamman voi vaatia akuutissa vaiheessa, jos repeämä on täydellinen (luokka 3). Viimeistään viikon kuluttua lihasvamman syntymisestä voidaan liikehoito aloittaa vammautuneen lihaksen passiivisilla ja aktiivisilla venytyksillä kivun sallimissa rajoissa. Harjoituksen määrää ja kuormitusta lisätään asteittain. Uusintarepeämälle voi myöhemmin altistaa myös se, että vamma - arpi ei puutteellisen liikehoidon vuoksi ole riittävän elastinen eli joustava.

Kuntoutus lihasvamman jälkeen

Akuutti vaihe (1-7 vrk:ta vammasta)

- Ensihoitona kylmä, puristusside, kohoasento ja tulehdusta ehkäisevät lääkkeet ensimmäisen viikon ajan
- Immobilisaatio, kesto vamman asteesta riippuen 1-7 vrk

Subakuutti vaihe (1-3 viikkoa)

- Isometriset lihasharjoitukset (niveltä ei liikuteta, eikä lihaksen pituus muutu), lievissä vammoissa aktiivinen lihasharjoitus intensiteettiä lisäten
- Vammautuneen lihaksen venyttely kipurajalle, aluksi passiivisesti ja myöhemmin aktiivisesti

Myöhäisvaihe (yli 3 viikkoa)

- Aktiiviset lihasharjoitukset tehoa vähitellen lisäten

- Lihaksen venyttely tavoitteena tervettä raajaa vastaava lihasvenyvyys
- Lihaskuivuminen verraten terveeseen raajaan ennen paluuta salibandyyn tai muuhun voimannäyttelyä vaativaan aktiviteettiin

Lihaskramppi eli lihaskouristus

Lihaskramppi on äkillinen kiputila, johon liittyy lihaksen kouristuksenomainen jännitys. Tilanteessa mitään suuntaa ei vedetä minnekään, vaikka sellainen tunne tulee. Lihaskrampeja esiintyy salibandypelaajilla tavallisimmin reiden taka- ja sisäosien lihaksissa sekä pohjelihaksissa. Syitä lihaskramppiin ovat mm. nestetasapainonhäiriöt, verenkiertohäiriöt, lihasten koordinaatiohäiriöt sekä puutteellinen venyttely. Yleensä lihaskrampeista ei ole juurikaan haittaa ohimenevää kiputilaa lukuun ottamatta. Jos suoritusta kuitenkin jatketaan kramppista välittämättä, voi seurauksena olla lihaskuivuminen. Paras ensiapu lihaskramppiin on koettaa estää lihasta kramppaamista. Kannattaa yrittää vastustaa lihaksen pakko liikettä. Kramppaavan lihaksen hieronta, puristus paikallisesti, kylmän käyttö sekä kevyt venytys voivat laukaista kramppin. Jos tilanteeseen liittyy epäily neste- ja suolatasapainon heilahtelusta, on tämä yrittävä korjaamaan mahdollisimman pian.

Penikkatauti

Salibandyn harrastaja voi kohdata ikävän yllätyksen lisätessään liikunnan määrää. Harjoituskertojen lisääntyessä ja rasituksen kasvaessa voi jalassa tuntua lievää kipua, joka pikkuhiljaa voimistuu ja lopulta estää harjoittelun. Lihassairausoireyhtymä on kyllä kuvaava, mutta käytössä liian kömpelö. Siksi puhutaan yleisesti penikkataudista. Penikkataudin kipu tuntuu useimmiten säären sisäosilla tai etupinnalla, aluksi vaiva ilmenee joko juoksun aikana tai juoksun jälkeen muutaman tunnin kestäväksi ikävänä särkynä. Tilanteen huonontuessa särkyvaihe pitenee, ja juostessa tuntuu kipua heti ensimmäisistä askeleista alkaen. Säären sisäosilla nilkan yläpuolella on hyvin painoarka ja käveleminen on kivuliasta kovan lenkin jälkeen. Nimensä mukaisesti penikkatauti usein kiusaa vasta-alkajia ja erityisesti niitä, jotka aloittavat lenkkeilyn aikuisena.

Lihaskasvaa, kalvo ei

Säären lihakset ovat ryhmittäin säären eri sivuilla. Etu- ja sisäosien lihasryhmät ovat kumpikin omassa tiukassa kalvokotelossaan. Harjoitus kasvattaa lihasta, mutta ei kalvoa. Harjoituksen aikana lihaksen aineenvaihdunta kiihtyy, veri kiertää vilkkaasti ja lihassolut turpoavat, jolloin kotelo saattaa käydä liian ahtaaksi. Paine nousee ja lihas alkaa kärsiä hapenpuutteesta, joka tuntuu kipuna. Lievät penikkataudin oireet paranevat usein itsestään. Oikea jalkinevalinta, kylmän käyttö sekä kevyt venytys helpottavat oireita. Aloita harjoittelu varovasti, ja jos tunnet kipua, laske höyryä ja hellitä hetkeksi. Totutteluun voi mennä kuukausia, vuosikin. Jos jatkat harjoittelua kivusta huolimatta, voit saada aikaan pysyvän lihaskuivumisen.

Fysioterapian kautta kentälle

Fysioterapia auttaa hankalimpiin oireisiin. Varovainen hieronta ja nestekiertoa elvyttävä hoito, ns. lymfaterapia, on usein eduksi. Kylmähoito ja venyttely yhdistettynä voivat nopeuttaa paineen laskua. Fysioterapeutti voi auttaa myös oikeassa jalkinevalinnassa sekä opastaa oikeaa juoksu tekniikkaa. Harjoituksen jälkeistä särkyä voit tilapäisesti lievittää tavallisella särkylääkkeellä, mutta älä milloinkaan lähde lenkille kipulääkkeen turvin.

Lihashuolto

Lihashuolto on tärkeä osa vammojen ennaltaehkäisyä. Venyttely ennen liikuntasuoritusta valmistaa paitsi hengitys- ja verenkiertoelimistön myös tuki- ja liikuntaelimen tulevaan suoritukseen. Vastaavasti venyttely suorituksen jälkeen

nopeuttaa palautumista Myös säännöllinen hieronta on osa lihashuoltoa. Salibandyssa riittävä peruskunto ja peruskestävyys ovat edellytyksiä vammoilta välttymiselle. Väsyneen urheilijan koordinaatiokyky on heikentynyt, ja siten myös vammaariski on suurentunut. Yksipuolista harjoittelua tulee välttää, ettei kuormituksen kasaantuminen aiheuta rasitusvammoja. Kova urheileminen sairaana ja toipilaana on ehdottomasti kielletty. Siihen liittyy normaalia suurempi urheiluvammojen riski, ja tulehdussairauksissa seuraukset saattavat olla vieläkin vakavampia. Urheilijan välineiden, jalkineiden ja varusteiden kunto ja sopivuus eri olosuhteisiin on oltava testattu ja tunnettu.

Hauskaa ja mielekästä harjoituskesää kaikille lukijoille.

Lähteet

Ahonen, J (toim.) 1995. Lihashuollon tukitoimet. Jyväskylä. Gummerus.
Hertling, D., Kessler, R. 1996. Management of Common Musculoskeletal Disorders.
Renström, P., Peterson, L. & al. 1994. URHEILUVAMMAT ennaltaehkäisy, hoito ja kuntoutus. Jyväskylä: Gummerus Suominen, M. Tietopulssi. Turku
Taimela, S., Vuori I. 1995. Liikuntalääketiede. Helsinki: Duodecim.

Mika Heikkilä ja Juha Niinikoski

Kirjoittajat ovat fysioterapeuttiopiskelijoita ja maajoukkueetason pelaajia. Aiemmat salibandyvammoja käsittelevät artikkelit on julkaistu numeroissa 1/, 2/ ja 3/99. Sarja päättyy tähän.